

SUOMEN METSÄTIETEELLINEN SEURA — FINSKA FORSTSAMFUNDET

SILVA FENNICA

111

SUOMEN METSÄTIETEELLISEN SEURAN
50-VUOTISJUHLALLISUUDET
29. 4. 1959

*50 YEARS' JUBILEE
OF THE SOCIETY OF FORESTRY IN FINLAND
ON APRIL 29th, 1959*

HELSINKI 1960

Suomen Metsätieteellisen Seuran julkaisusarjat:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Sisältää etupäässä Suomen metsätaloutta ja sen perusteita käsitteleviä tieteellisiä tutkimuksia. Ilmestyy epäsäännöllisin väliajoin niteinä, joista kukin yleensä käsittää useampia tutkimuksia.

SILVA FENNICA. Sisältää etupäässä Suomen metsätaloutta käsitteleviä kirjoitelmia ja pienehköjä tutkimuksia. Ilmestyy epäsäännöllisin väliajoin.

Finska Forstsamfundets publikationsserier:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Innehåller vetenskapliga undersökningar rörande huvudsakligen skogshushållningen i Finland och dess grunder. Banden, vilka icke utkomma periodiskt, omfatta i allmänhet flere avhandlingar.

SILVA FENNICA. Omfattar uppsatser och mindre undersökningar rörande huvudsakligen skogshushållningen i Finland. Utkommer icke periodiskt.

SILVA FENNICA

N:o 111 (1960)

**SUOMEN METSÄTIETEELLISEN SEURAN
50-VUOTISJUHLALLISUUDET
29. 4. 1959**

*50 YEARS' JUBILEE
OF THE SOCIETY OF FORESTRY IN FINLAND
ON APRIL 29th, 1959*

HELSINKI 1960

Alkusanat

Suomen Metsätieteellinen Seura vietti 50-vuotisjuhlaansa huhtikuun 29 päivänä 1959. Koska tässä tilaisuudessa läheisesti kosketeltiin ei ainoastaan Seuran, vaan myös koko tieteen kehitystä ja tulevaisuuden tehtäviä, Seuran hallitus päätti julkaista juhlasta selostuksen lähinnä ajankuvana tuleville polville. Tähän oli sitäkin suurempi syy, kun juhlaan saattoi vielä osallistua huomattava joukko Seuran perustajan A. K. CAJANDERIN oppilaita ja työtovereita.

Selostuksen ovat toimittaneet professorit LEO HEIKURAINEN ja PEITSA MIKOLA, joille Seura esittää parhaat kiitoksensa.

Helsingissä helmikuussa 1960

Suomen Metsätieteellisen Seuran Hallitus

Sisällys

	Sivu
Tervehdysten vastaanotto	7
Tervehdykset:	
Metsäntutkimuslaitos	7
Helsingin yliopisto	10
Yliopiston maatalous-metsätieteellinen tiedekunta	10
Suomen FAO-toimikunta	12
Suomen Maataloustieteellinen Seura	12
Suomen Hyönteistieteellinen Seura	12
Tekniska Föreningen i Finland	13
Suomen Kemistiseura	13
Suomen Tiedeseura	14
Kansallis-Osake-Pankki	15
Suomen Luonnonvarain Tutkimussäätiö	15
Metsäpuiden Rodunjalostussäätiö	16
Metsähallitus	16
Suomen Metsäyhdistys	17
Keskusmetsäseura Tapio ja suomenkieliset metsänhoitolautakunnat	17
Norjan metsäntutkimuslaitos	18
Ruotsin metsäkorkeakoulu ja metsäntutkimuslaitos	19
Norjan maatalouskorkeakoulu	19
Kanadan ja USA:n metsätieteelliset järjestöt	20
Metsäntutkimusjärjestöjen Kansainvälinen Liitto (IUFRO)	20
Centralskogssällskapet Skogskultur	21
Svenska Tekniska Vetenskapsakademiens i Finland	21
Teknillinen Korkeakoulu, Valtion teknillinen tutkimuslaitos, Teknillisten tieteitten akatemia, Tekniikan edistämissäätiö ja Suomen Sahateollisuusmiesten Yhdistys	21
Vakuutusyhtiö Metsäpalo	22
Maatalouden tutkimuskeskus	22
Saksan metsätieteellisten tutkimuslaitosten liitto	23
Maataloustuottajain Keskusliitto, sen metsävaltuuskunta ja säätiö, Osuuskunta Metsäliitto ja Metsäliiton Selluloosa Oy	25
Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliitto	25
Oy Keskuslaboratorio	27
Metsäteho	27
Suomalaisen Kirjallisuuden Kirjapaino Oy	27
Suomen Metsänhoitajaliitto	28
Kansantaloudellinen Yhdistys	28
Suomen Fotogrammetrinen Seura	29

Suomen Luonnonsuojeluyhdistys	29
Geologinen tutkimuslaitos	30
Ilmatieteellinen keskuslaitos	30
Suomalainen Eläin- ja Kasvitieteellinen Seura Vanamo	31
Metsänhoitajien Rouvat	31
Suoseura	32
Societas pro Fauna et Flora Fennica	33
Suomen Riistanhoito-Säätiö	33
Agronominen Yhdistys	34
Geodeettinen laitos	34
Maatalouskoneiden tutkimuslaitos	34
Työtehoseura	34
Saapuneet adressit ja sähkötervehdykset	34
Juhlakokous	36
Puheet ja esitelmät:	
Avajaisanat — Professori Peitsa Mikola	36
Juhlaesitelmä — Professori Erkki Laitakari	39
Kunniajäsenien kutsuminen ja Cajander-mitalien jako — Seuran kunniapuheenjohtaja, professori Yrjö Ilvessalo	44
Kunniajäseniksi kutsuttujen ja mitalin saajien kiitos — Professori Uunio Saalas	48
Tervehdykset:	
Valtioneuvosto — Opetusministeri Heikki Hosia	48
Tieteelliset seurat — Professori Väinö Auer	50
Tutkimuslaitokset — Professori Risto Sarvas	52
Käytännön metsätalous — Pääjohtaja N. A. Osara	53
Metsäntutkimusjärjestöjen Kansainvälinen Liitto (IUFRO) — Professori Erik Lönnroth	54
Kunniapuheenjohtajan, professori Yrjö Ilvessalon vastaus	55
Juhlaillalliset	58
Puheet:	
Metsäneuvos Olavi Linnamies	58
Professori Th. Wegelius	60
Professori K. Mantel	61
Apulaisprofessori Viljo Holopainen	63
Professori Erik Lönnroth	65
Professori S. A. Wilde'n tervehdys	68
Metsäneuvos Olavi Linnamiehen päätössanat	69

Tervehdysten vastaanotto

Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan istuntosalissa
29. 4. 1959 klo 13—15

Tervehdysten sarjan aloitti Metsäntutkimuslaitoksen hallitus, jonka puolesta laitoksen johtaja, prof. RISTO SARVAS lausui seuraavaa:

Suomen Metsätieteellisen Seuran Herra Puheenjohtaja
Hyvät Herrat

Metsäntutkimuslaitos esittää tänään 50-vuotisjuhlaansa viettävälle Suomen Metsätieteelliselle Seuralle mitä parhaat, kunnioittavimmat onnittelunsa.

Suomen Metsätieteellisen Seuran nyt umpeen kulunut ensimmäinen 50-vuotistaival on epäilemättä mainehikkaimpia lukuja tieteemme historiassa. Seuran perustamisen voidaan hyvällä syyllä katsoa merkinneen lähtölaukausta 50 vuotta sitten vielä miltei uinuvalle suomalaiselle metsätieteelle. Seuran perustajan ja sittemmin maailmankuulun metsätiedemiehemme A. K. Cajanderin, Seuran ensimmäisen sihteerin, tutkijapersoonallisuuden innoittamana suomalainen metsätiede Seuran piirissä kehittyi räjähdysnomaisesti ennen näkemättömään kukoistukseen. Parin vuosikymmenen ajan Suomi kuului metsätieteessä maailman johtaviin valtakuntiin. Sitä mukaa kuin metsätiede on saanut runsasta huomiota myös monissa meitä suuremmissa ja vauraammissa maissa, olemme metsätieteen maailmassa saaneet tyytyä vaatimattomampaan sijaan.

Tänä päivänä, jolloin katset etsimättä kääntyvät taaksepäin, tunnemme sitäkin suurempaa kunnioitusta ja ihailua Seuran piirissä tapahtunutta suuremoista työtä kohtaan ja erityisesti niitä miehiä kohtaan, jotka tämän työn ovat suorittaneet.

He ovat työllään antaneet loistavan esimerkin nuoremmalle polvelle. Mutta he ovat myös jättäneet perinnön, jolta monessakin suhteessa on kiitollista ponnistaa eteenpäin. Cajander korosti useassa yhteydessä, että vain itsenäinen omintakeinen tieteellinen työ varsinaisesti vie tiedettä eteenpäin. Se kunniakas traditio, jonka lipunkantaja Suomen Metsätieteellinen Seura on metsätietees-

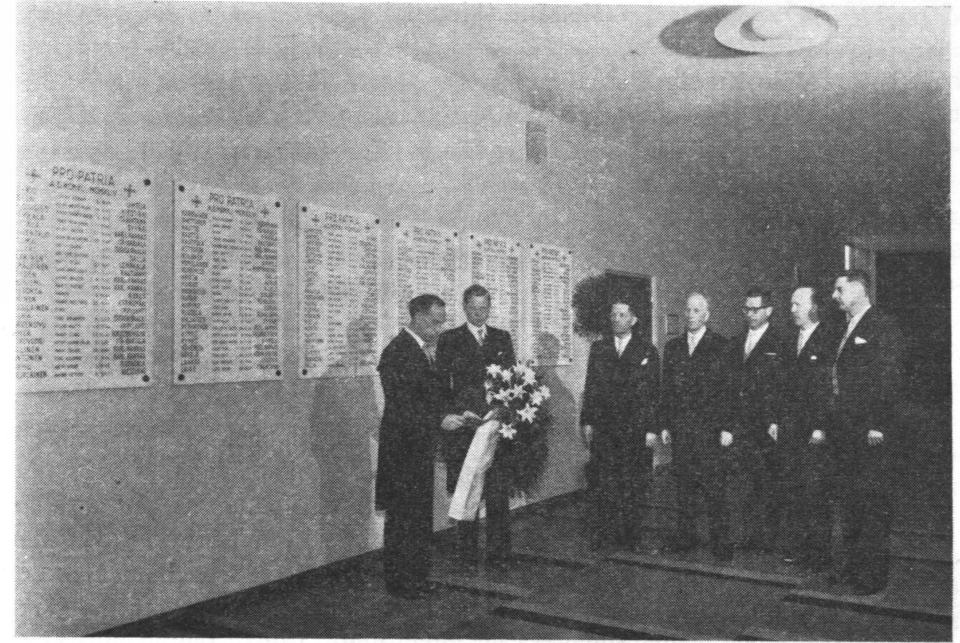

Juhlapäivän aamuna Seuran hallitus suoritti kunniakäynnin Seuran perustajan A. K. Cajanderin ja ensimmäisen puheenjohtajan P. W. Hannikaisen haudoilla.

sämme, on omiaan mitä suurimmassa määrin vahvistamaan suomalaisessa metsätiedemiehessä tervettä, omahyväisyydestä vapaata itseluottamusta.

Suomen Metsätieteellinen Seura on 10 vuotta vanhempi kuin Metsäntutkimuslaitos. Seura on ensimmäisellä vuosikymmenellään voimakkaasti raivannut tietä Metsäntutkimuslaitokselle ja luonut edellytykset sen perustamiselle. Metsäntutkimuslaitoksessa muistamme tämän kiitollisina. Taitavana organisaattorina Cajander, joka paitsi Metsätieteellistä Seuraa, suunnitteli myös Metsäntutkimuslaitoksen ja yliopistollisen metsäopetuksemme suuntaviivat, koordinoi näiden kolmen metsätiedettä eteenpäin vievän institution toiminnan hyvin läheiseksi, millaisena se sitten myös tosiasiallisesti on tapahtunut.

Metsäntutkimuslaitos haluaakin tänään onnitella Suomen Metsätieteellistä Seuraa myös erinomaisen läheisenä työtoverina. Itse asiassa Seura merkitsee Metsäntutkimuslaitokselle vielä paljon enemmän; olemmehan kaikki Metsäntutkimuslaitoksen tutkijat Seuran jäseniä. Useimmat meistä ovat ottaneet ensi askeleensa tieteen maailmassa juuri Seuran piirissä. Tuntemme näin ollen Seuran hyvin omaksemme ja onnittelemmekin Seuraa mitä sydämellisimmin nimenomaan omana Seuranamme ja toivotamme sille mitä parasta jatkuvaa menestystä. Nämä toivotuksensa Metsäntutkimuslaitos on pukenut seuraavan adressin muotoon:

Kunnianosoitus Metsätalon sankaritauluilla. Henkilöt vasemmalta: Mikola, Holopainen, Sarvas, Iivessalo, Linnamies, Viro ja Wegelius.

Suomen Metsätieteellisen Seuran

50-

vuotispäivänä 29. IV. 1959

Metsäntutkimuslaitos esittää täten Seuralle kunnioittavat kiitoksensa ja onnentoivotuksensa.

Suomen Metsätieteellisen Seuran piirissä ja tuella on suoritettu tieteellisesti erittäin arvokas ja mitoiltaan laaja, metsätaloutemme kehittämiseksi perustaa luova tutkimustyö. Metsäntutkimuslaitokselle Metsätieteellinen Seura on erikoinen ollut se forum, jolla tutkimustuloksia on voitu esittää pätevimmän kuu-
lijakunnan tietoon ja arvosteltaviksi. Kaikkiin maanosiin leviävien julkaisusarjojensa avulla Seura on tehnyt Suomen metsätiedettä tunnetuksi ja julkaisujen vaihdon avulla se on hankkinut käytettäväksemme monilukuiset tutkimustyö-
lemme välttämättömät ulkomaiden julkaisusarjat. Suomen metsätieteen ja metsätalouden menestyksen kannalta on mitä tärkeintä, että Metsätieteellisen Seuran toiminta voi jatkua häiriöttä ja kehittyä ajan vaatimusten kasvua vastaavasti. Metsäntutkimuslaitos toivoo, että sen ja Suomen Metsätieteellisen Seuran yhteistyö jatkuisi läheisenä ja luottavana niinkuin tähänkin asti.

Metsäntutkimuslaitos

Risto Sarvas
Viljo Kujala
V. Pöntynen
Olavi Huikari
Reino Kalliola

Yrjö Ilvessalo
Paavo Aro
P. J. Viro
Leevi Miettinen

Helsingin yliopiston onnittelet toivat vararehtorit, prof. ERKKI KIVINEN ja PONTUS PALMGREN, joista ensiksimmäinen lausui:

Herra Puheenjohtaja

Hyvät Herrat

Pyydän Helsingin yliopiston puolesta toivottaa Suomen Metsätieteelliselle Seuralle parhainta onnea ja menestystä sen suurena juhlapäivänä.

Yliopistohan on laitos, joka sulkee sisäänsä suuren joukon ns. puhtaita tieteitä, mutta lisäksi myöskin paljon sovellettuja tieteitä. Metsätieteet ovat kuuluneet yliopiston piiriin jo Turun Akatemian aikana. Metsätieteellinen Seura on näytellyt erittäin suurta osaa siinä erinomaisessa metsätieteellisen tutkimuksen kehityksessä, mikä meillä Suomessa on tapahtunut. Tämän seuran piirissä on syntynyt paljon hyviä aatteita, jotka sitten on toteutettu, ja tämän seuran piirissä monet metsänhoitajat ovat saaneet näyttää ja osoittaa niitä tutkimustensa tuloksia, jotka ovat saaneet selville. Ja ennen kaikkea tämä seura on ottanut kuuluisiin sarjoihinsa tutkimuksia, jotka sillä tavalla ovat levinneet joka puolelle maailmaa. Tämä seura on toisaalta myöskin voinut taitaville metsänhoitajille ja metsäntutkijoille osoittaa sellaisia kunnianosoituksia, jotka Yliopiston piirissä ovat vaikeasti järjestettävissä, esim. kutsunut kunniajäseniä ja jakanut Cajander-ansiomitaleja. Yliopistolla on ollut mitä mieluisin yhteistyö Metsätieteellisen Seuran kanssa.

Nyt 50-vuotispäivänä Yliopiston puolesta meillä on hyvin suuri ilo kiittää siitä työstä, mitä Seura on Suomen metsätalouden ja koko valtakunnan hyväksi tehnyt ja toivottaa samalla onnea ja menestystä tässä työssä.

Yliopiston Maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan puolesta puhui dekaani, prof. UNTO VARTIOVAARA:

Herra Puheenjohtaja

Arvoisat Hallituksen Jäsenet

Me olemme täällä onnittelemassa Suomen Metsätieteellistä Seuraa kasvin-kumppanin, likimain samanikäisen Maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan puolesta. Meistä varsin huomattava osahan on Seuran jäseniä, joten meidän

tunteittemme ilmaisu Seuraa kohtaan tavallaan kohdistuu meihin itseemme. Mutta sen lisäksi, mitä olemme tässä nahkakansien väliin yrittäneet olennaisinta koota meidän kannaltamme, saanen korostaa tässä vapaassa sanassa juuri sitä, että meidän mielestämme, tiedekuntana kokonaisuudessaan, on erittäin tärkeätä ollut se, että Metsätieteellinen Seura on todella ottanut laveasti tehtävänsä yhteistyöelimenä, johon se on koonnut, paitsi varsinaisia ammattikoulutettuja metsämiehiä, myös perustutkimuksen ja naapuritieteiden edustajia. Tällä tavalla tämä seura on saanut toiminnalleen laajemman kaikupohjan, jota mekin tavallaan tässä kuvastamme. Olennaisimman sanottavansa Maatalous-metsätieteellinen tiedekunta on tekstauttanut seuraavasti:

Helsingin Yliopiston Maatalous-metsätieteellinen Tiedekunta esittää Suomen Metsätieteelliselle Seuralle sen 50-vuotisen toiminnan johdosta parhaan onnen ja jatkuvan menestyksen toivotuksen. Suomen Metsätieteellisellä Seuralle ja Tiedekunnan metsäopetuksella on yhdessä kuljettu ja lähimain yhtä pitkäänkin taival takanaan. Molempien syntyvaiheisiin on myös sama henkilö, Suomen metsätieteen suuri mies A. K. Cajander olennaisesti vaikuttanut. Kun metsäopetus oli alusta alkaen saatava akateemisia vaatimuksia vastaavaksi ja kun opettajat ja oppilaat oli saatava temmatuksi mukaan tieteelliseen toimintaan, tarjosi Metsätieteellinen Seura tehokasta apuaan. Vuosien varrella on Seuran merkitys näissä suhteissa yhäkin kasvanut ja Acta Forestalia Fennica on kantanut Suomen metsätieteen saavutuksia ja mainetta yli koko maanpiirin. Erittäin monipuoliset ja arvokkaat ovat Seuran 50-vuotisen toiminnan tulokset. Suurelta osalta ne ovat koituneet Tiedekunnan opettajien ja oppilaiden hyödyksi. Tiedekunnalla onkin mitä painavimmat syyt ja erityinen ilo tuoda julki syvä kiitollisuutensa Seuralle. Toivotamme ja odotamme suuria saavutuksia tulevinakin vuosikymmeninä.

Helsingissä, huhtikuun 29 päivänä 1959

Helsingin yliopiston
maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan puolesta
Unto Vartiovaara

Leo Heikurainen
Matti Hietaranta
Matti Jalava
Esko Kangas
Valter Keltikangas
Erkki Kivinen
Erkki Laitakari
Antti Mäki
Aarne Nyysönen

J. Paatela
Lauri Paloheimo
K. U. Pihkala
Onni Pohjakallio
Paavo Roine
Eino Saari
Elli Saurio
Th. Wegelius
Nils Westermarck

Suomen FAO-toimikunnan tervehdyksen toi sen puheenjohtaja
prof. EINO SAARI:

Herra Puheenjohtaja
Metsätieteellisen Seuran Hallituksen Jäsenet

YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö, joka tunnetaan paremmin yleisnimeillä FAO, ei ole tieteellinen järjestö, mutta se joutuu mitä suurimmassa määrässä käyttämään tieteen tuloksia hyväkseen. Sen takia sen piirissä suositetaan tutkimusta maatalouden, metsätalouden, kalastuksen ja ravitsemuksen alalla ja iloitaan kaikesta edistyksestä, mitä näillä aloilla tapahtuu. Erityisesti metsätieteen tulokset ovat mitä suurimmassa määrässä vaikuttaneet siihen työhön, mitä FAO:n piirissä on viime vuosina tehty etenkin jälkeijääneiden maitten kehityksessä. Suomen FAO-toimikunnan puolesta tässä mielessä tuon tänne mitä parhaimmat onnittelut ja FAO-toimikunta iloitsee niistä saavutuksista, mitä Metsätieteellinen Seura puolestaan on tämän tieteen alalla aikaansaanut puolen vuosisadan aikana.

Suomen Maataloustieteellisen Seuran onnittelut esitti
prof. JUHANI PAADELA:

Herra Puheenjohtaja
Seuran Hallituksen Jäsenet

Suomen Metsätieteellisen Seuran viettäessä tänään 50-vuotisjuhlaansa pyydän saada Suomen Maataloustieteellisen Seuran puolesta liittyä onnittelijoiden joukkoon. Samalla Suomen Maataloustieteellinen Seura, joka myöskin tämän vuoden kuluessa tulee viettämään 50-vuotisjuhlaansa, pyytää saada nuorempana veljenä toivottaa Metsätieteelliselle Seuralle onnea ja menestystä siinä tärkeässä työssä, jota Seura on tehnyt ja tulee yhä suuremmin voimin tekemään Suomen metsätalouden hyväksi.

Suomen Hyönteistieteellisen Seuran tervehdyksen toi
prof. ESKO KANGAS:

Herra Puheenjohtaja
Hallituksen Jäsenet

Suomen Hyönteistieteellinen Seura, joka on jokseenkin vuotta nuorempi kuin Suomen Metsätieteellinen Seura, pyytää saada tuoda kunnioittavimmat ja

parhaat onnentoivotuksensa Metsätieteelliselle Seuralle sen 50-vuotistaipaleen päätyttyä. Suomen Hyönteistieteellisellä Seurala on ollut suuri ilo olla monta kertaa läheisessä yhteydessä Metsätieteellisen Seuran kanssa ja toivon, että tämä yhteys tulee edelleen jatkumaan.

Tekniska Föreningen i Finlandin puolesta sen puheenjohtaja, dipl.ins. C-G. LONDEN esitti seuraavan adressin:

50
år

Finska Forstsamfundet

Inför Ert jubileum framför vi vår stora uppskattning av den värdefulla skogsvetenskapliga forskning Ni under det gångna halvseklet bedrivit och tillönskar Er fortsatt framgång i Ert värdefulla arbete till fromma för hela vårt land.

Helsingfors, den 29 april 1959

Tekniska Föreningen i Finland
Carl-Gustaf Londen
ordförande

N. Rubinstein
verkst. dir.

Suomen Kemistiseuran tervehdyksen esitti maisteri MAGNUS ALFTHAN:

Suomen Metsätieteellisen Seuran — Finska Forstsamfundet'in viettäessä tätään 50-vuotisjuhlaansa pyydän saada Finska Kemistsamfundet'in — Suomen Kemistiseuran puolesta esittää seuramme tervehdyksen.

Maamme tärkein raaka-aine on puu. Se löytää tiensä puunjalostustehtäisiin niin maassamme kuin sen rajojen ulkopuolellakin. Metsämiesten tehtäviin kuuluu pitää huolta siitä, ettei tämä arvokas omaisuus pääse loppumaan, ja tässä mielessä he ovat tehneet ja tekevät suuriarvoista työtä. Kemistit ovat heille suurella kiitollisuuden velassa tästä, sillä heidän joutuvat yhdessä insinöörilegojensa kanssa käyttämään hyväkseen tämän työn tulokset. Mitä enemmän me tunnemme metsiämme sekä puun ominaisuuksia ja aineosia, sitä paremmin me voimme käyttää hyödyksemme sitä omaisuutta, jonka luonto meille metsiemme muodossa tarjoaa. Toivottaen Suomen Metsätieteelliselle Seuralle jatkuvaa menestystä, ojennan Teille täten edustamani seuran adressin, joka kuuluu:

vuotta täyttävälle
Suomen Metsätieteelliselle Seuralle
Finska Forstsamfundet'ille
esittää parhaimmat menestyksen toivotukset

Finska Kemistsamfundet — Suomen Kemistiseura
Magnus Alfthan T-Magn. Enari
puheenjohtaja sihteeri

Helsingissä, 29 p:nä huhtikuuta 1959

Suomen Tiedeseuran onnittelut esitti Suomen Akatemian jäsen,
prof. ERIK PALMÉN:

Herr Ordförande
Mina Herrar

Då Suomen Metsätieteellinen Seura — Finska Forstsamfundet grundades för 50 år sedan behärskades ännu vida lager av vårt folk av den nedärvda känslan, att landets och folkets framåtskridande i välstånd och kultur var oupplösligt förbundet med rödjanet av skogen till åker och äng, den gärning som släktled efter släktled hade givit sina krafter. Skogens grundläggande betydelse för vårt lands ekonomi blev dock snart uppenbar för alla kretsar, och numera har också insikten, att dess utnyttjande och vård förutsätter ett mångsidigt forskningsarbete trängt in i vårt folks medvetande.

Det är för Finlands skogshushållning av oskattbart värde, att vår forstvetenskap tack vare vidsynta forskare med A. K. Cajander i spetsen har utvecklats på en bred naturvetenskaplig grund, att våra skogsmän har förstått, att skogarna bildar levande helheter i jämvikt med livsbetingelserna, att deras avkastning inte kan drivas fram i strid med de naturliga förutsättningarna. Men skogen bildar inte bara vårt lands viktigaste inkomstkälla, den är också en oersättlig del av vår egen, ärvda livsmiljö som har tryckt sin prägel på vårt folk. Skogens sus går genom diktning och konst, i skogarna har våra vapen segrat. Kommande generationer skall känna tacksamhet för att skogsvetenskapen i Finland från början har givit naturskyddssynpunkterna fullt och berättigt erkännande.

Finska Vetenskaps-Societeten — Suomen Tiedeseura, som strävar att sammanföra företrädare för olika vetenskaper och att befördra den vetenskapliga forskningen i hela dess bredd, lyckönskar genom oss Suomen Metsätieteellinen

Seura — Finska Forstsamfundet till det banbrytande arbete som har utförts i dess krets och tillönskar samfundet fortsatt framgång i dess strävanden.

Helsingfors, den 29 april 1959

För Finska Vetenskaps-Societeten
Suomen Tiedeseura
Erik Palmén
ordförande

Pontus Palmgren
sekreterare

Kansallis-Osake-Pankin lähetystön puolesta pankinjohtaja J. W. RANGELL luovutti lahjashekin lausuen seuraavaa:

Hyvät Herrat
Suomen Metsätieteellinen Seura

Kansallis-Osake-Pankki, sen hallintoneuvosto ja johtokunta, on iloinen päästessään tervehtimään Teitä tänä suurena merkkipäivänänne. Me, niinkuin koko kansa on kiitollinen Teille siitä ansiokkaasta tieteellisestä ja kansantaloudellisesti tavattoman merkityksellisestä työstä, jota Seuranne 50 vuoden aikana on alan hyväksi tehnyt. Me emme tulleet tuomaan ainoastaan terveisiä, vaan toimme myöskin »juuston» ja toivoisimme, että tällä »juustolla» edistettäisiin Seuran mainehikasta julkaisutoimintaa.

Suomen Luonnonvarain Tutkimussäätiön hallituksen puolesta säätiön puheenjohtaja, pääjohtaja N. A. OSARA luovutti lahjashekin lausuen samalla:

Herra Puheenjohtaja
Hyvät Herrat

Suomen Metsätieteellisen Seuran suurena juhlapäivänä Suomen Luonnonvarain Tutkimussäätiö esittää parhaimmat onnittelunsa.

Suomen Metsätieteellisen Seuran aikaansaannokset ovat suuret ja mainehikkaat. Se on keskuudessaan kasvattanut maallemme kunniata tuottaneen tutkijakunnan, sillä on nimi, joka on tunnettu yli maapallon. Luonnonvarain Tutkimussäätiö toivottaa Metsätieteelliselle Seuralle kaikkea menestystä tulevaisuudessa ja siinä toivossa, että tässä oleva paperi voisi myötävaikuttaa tähän menestykseen, säätiö vielä kerran onnittelee.

Metsäntutkimuslaitoksen hallitus onnittelee.

Pääjohtaja N. A. OSARA esitti myös Metsäpuiden Rodunjalostussäätiön tehvehdyksen:

Metsäpuiden Rodunjalostussäätiö liittyy onnitelijoiden joukkoon. Rodunjalostustyö on meillä vasta alullaan, se on nuorta metsätieteen rinnalla, jolla on jo vanhat perinteet, mutta nuorempi veli kiittää vanhempaansa siitä tuesta, mitä se niin monella tavalla alkutaipaleellaan on saanut, ja pyytää lahjana tuoda tämän vasta ilmestyneen teoksen (Rohmeder & Schönbach: Genetik und Züchtung der Waldbäume).

Metsähallituksen onnittelet esitti ylijohtaja M. LAPPI-SEPPÄLÄ lukien seuraavan adressin:

Suomen Metsätieteelliselle Seuralle
esittää Metsähallitus Seuran
50-vuotispäivänä
parhaimmat onnitelunsa.

Suomen Metsätieteellisen Seuran toiminta metsäntutkimuksen kehittämiseksi ja tukemiseksi maassamme on ollut uudisraivaajan perustavaa työtä. Se on myös

kantanut kaunista satoa. Siitä ovat osoituksena Seuran piirissä syntyneet monet arvokkaat, metsätaloudellemme tärkeät tutkimukset, mutta ennen kaikkea metsiemme nykyinen kunto, metsätaloutemme yhä lisääntyvä tuotto ja siihen perustuva kansamme elintaso.

Metsähallitus esittää Seuralle ja sen piirissä kasvaneelle mainehikkaiden tiedemiesten joukolle suuren kiitollisuutensa maamme metsätalouden hyväksi suoritetusta tuloksellisesta työstä ja toivottaa sille edelleen menestystä sen tärkeällä, maamme talouselämän perusteita rakentavalla työsaralla.

Helsingissä, huhtikuun 29 p:nä 1959

Metsähallituksen puolesta:

N. A. Osara

M. Lappi-Seppälä

Suomen Metsäyhdistyksen puheenjohtaja, pääjohtaja N. A. OSARA lausui:

Hyvät Herrat

Suomen Metsäyhdistys pyytää kauttamme onnitella Suomen Metsätieteellistä Seuraa sen huomattavana merkkipäivänä. Siinä kaikkien metsäjärjestöjen yhteistyössä, jota Suomen Metsäyhdistys edustaa, on Suomen Metsätieteellinen Seura kauan aikaa ollut mukana merkittävänä tekijänä. Metsäpäivillä, retkeilyillä ja monessa eri yhteydessä Seuran taholta on saatu esitelmöitsijöitä ja tukea eri muodoissa. Näistä Suomen Metsäyhdistys pyytää kiittää, samoin kuin paljon muustakin ja toivottaa Metsätieteelliselle Seuralle kaikkea hyvää tulevaisuudessa, samalla kun Metsäyhdistys vähän itsekkäästi toivoo, että se vastakin saisi nauttia Seuran taholta hyviä palveluksia.

Keskusmetsäseura Tapion ja suomenkielisten metsänhoitolautakuntien lähetystön puolesta puhui kunnallisneuvos JUHO KOIVISTO:

Hyvät Herrat

Suomen Metsätieteellisen Seuran edustajat

Keskusmetsäseura Tapio ja suomenkieliset metsänhoitolautakunnat tervehdivät kauttamme tänään Suomen Metsätieteellistä Seuraa.

Suomen Metsätieteellisen Seuran perustaminen 50 vuotta sitten oli kaukoinen ja välttämätön toimenpide metsätaloutemme kehittämiseksi mahdol-

lisimman tehokkaaksi ja varmallalla pohjalla toimivaksi. Tämän tehtävänsä Seura onkin runsain mitoin täyttänyt. Tuskinpa mikään muu tieteellinen seura on pystynyt sellaisiin saavutuksiin kuin Suomen Metsätieteellinen Seura.

Ennen kaikkea on käytännön metsätalous mielihyvin todennut Seuran toiminnan suuret saavutukset. Merkitseehän jokainen Seuran toimesta julkisuuteen saatettu tutkimus uutta täydentävää, ohjeita antavaa ja perusteita lujittavaa tietoutta käytännön metsätaloudelle, jonka piirissä se jo yleisesti kiitollisuudella todetaan ja otetaan vastaan.

Keskusmetsäseura Tapio ja suomenkieliset metsänhoitolautakunnat ovat osaltaan saaneet jatkuvasti käyttää hyväkseen Seuran toiminnan tuloksia. Tämän vuoksi ne tänä Suomen Metsätieteellisen Seuran merkkipäivänä esittävät Seuralle kunnioittavat kiitoksensa ja onnittelunsa samalla toivottaen Seuran tärkeälle työlle mitä parhaita menestystä.

Helsingissä, huhtikuun 29 p:nä 1959

Keskusmetsäseura Tapio

J. Koivisto

Erkki K. Kalela

Tämän jälkeen ylimetsänhoitaja TAUNO JÄRVELÄINEN luki seuraavan lahjakirjan:

Kiitollisena siitä suuriarvoisesta työstä, jota Suomen Metsätieteellinen Seura suorittaa metsätieteellisen tutkimustoiminnan tukijana sekä tutkimustulosten julkaisijana ja niiden levittäjänä käytännön metsätalouttamme palvelemaan, Keskusmetsäseura Tapio ja maan suomenkieliset metsänhoitolautakunnat pyytävät tänä Seuran juhlapäivänä kartuttaa perustamaanne 50-vuotisjuhlarahastoa kolmensadantuhannen (300 000) markan suuruisella rahasummalla.

Helsingissä, 29 päivänä huhtikuuta 1959

Keskusmetsäseura Tapion ja suomenkielisten
metsänhoitolautakuntien puolesta

J. Koivisto

Tauno Järveläinen

Norjan metsäntutkimuslaitoksen puolesta Seuraa onnitteli
laitoksen johtaja, prof. ELIAS MORK luovuttaen samalla seuraavan adressin:

Finska Forstsamfundet

Det norske Skogforsoksvesen frembaerer sin aerbødige hilsen og hyldest i anledning av Finska Forstsamfundets 50-års jubileum. Finska Forstsamfundet

har i løpet av disse 50 år fulgt A. K. Cajanders retningslinjer om å skaffe landet en egen forstvitenskap basert på egen forskning. Denne forskning har fort til at Finnland nu er en av de ledende nasjoner på forstvitenskapens område.

Det norske Skogforsoksvesen takker for utmerket samarbeide og for alt det vi har lært av finsk skogbruk og uttaler de beste ønsker om hell og fremgang for finsk skogforskning og for Finnland.

Vollebekk, Norge, den 29. april 1959

På Det norske Skogforsoksvesenets vegne

Elias Mork

Ruotsin metsäkorkeakoulun rehtori, prof. TH. STREYFFERT
esitti metsäkorkeakoulun sekä Ruotsin metsäntutkimuslaitoksen
tervehdyksen seuraavan adressin muodossa:

Kungl. Skogshögskolan och Statens Skogsforskningsinstitut framför till
Finska Forstsamfundet

sina uppriktiga lyckönskningar vid dess femtioårsjubileum. Vi tillönska samtidigt Finska Forstsamfundet all framgång i dess fortsatta verksamhet till gagn för Finlands skogsbruk och det nordiska samarbetet på skogsvetenskapens område.

Thorsten Streyffert
Rektor för Kungl.
Skogshögskolan

Erik Hagberg
Chef för Statens skogs-
forskningsinstitut

Den 29 april 1959

Norjan maatalouskorkeakoulun onnittelun toi prof. H. K. SEIP jättäen seuraavan adressin:

Finska Forstsamfundet

Norges Landbrukshøgskole sender sin aerbølige hyllest og takk for Finska Forstsamfundets store innsats for det vitenskapelige liv i Norden gjennom 50 år.

Norges Landbrukshøgskole, april 1959

H. Wexelsen
rektor

Arne Skipenes

Prof. T. W. DWIGHT esitti Kanadan ja USA:n metsätieteellisten järjestöjen onnittelet seuraavasti:

Gentlemen

I consider it a great privilege to have the opportunity to present greetings to the Society of Forestry in Finland on the occasion of its 50th anniversary. This anniversary precedes by only one year the 50th anniversary of my admission to the forestry profession as a graduate forester.

In presenting these greetings, I am keenly conscious of the tremendous and unique contribution made by the Society of Forestry not only to Finnish forestry but to world forestry through the publication of Acta Forestalia Fennica and Silva Fennica. This has provided to research workers in Finland an opportunity to make the results of their work available to the other members of the forestry profession and has shown to those outside the profession the great importance of such work. It is felt that such a contribution is made by very few similar societies elsewhere in the world and that it reflects the broad and wise viewpoint of the founder of the society, Professor Doctor A. K. Cajander.

On this occasion I speak most directly for Mr. Spooner, Minister of Lands and Forests in the Province of Ontario, Canada, who has sent me to act as official representative of the Department. The Minister extends his cordial best wishes to the Society of Forestry for its future prosperity and continued usefulness.

Greetings are also especially extended on behalf of the Canadian Forestry Association, which occupies in Canada a place corresponding to that of the Society of Forestry in Finland and carries on similar activities.

I feel that I may with some color of right extend greetings from all the organizations listed below:

Department of Lands and Forests, Province of Ontario, Canada
Canadian Forestry Association
Faculty of Forestry, University of Toronto
School of Forestry, Yale University
Forestry Branch, Department of Northern Affairs and National Resources,
Ottawa
Canadian Institute of Forestry
Society of American Foresters

Metsäntutkimusjärjestöjen Kansainvälisen Liiton (IUFRO) onnittelet juhlivalle seuralle esitti prof. ERIK LÖNNROTH.

Centralskogssällskapet Skogskulturin ja ruotsinkielisten metsänhoitolautakuntien puolesta Seuraa onnittelet metsäneuvos EINAR MALMSTRÖM esittäen seuraavan adressin:

Till
Finska Forstsamfundet
vid dess
50-års jubileum den
29. 4. 1959

Hyllande Finska Forstsamfundet för dess 50-åriga verksamhet till befrämjande av den skogliga forskningen, vars vinnningar i fullaste mått gagnat skogsbruket i våra svenskspråkiga bygder, frambär Centralskogssällskapet Skogskultur samt Helsingfors och Vasa skogvårdsnämnder sina vördsammaste gratulationer.

René de la Chapelle E. Malmström

Svenska Tekniska Vetenskapsakademien i Finland'in puheenjohtaja dipl.ins. R. GRANQVIST luki seuraavan adressin:

Med anledning av Finska Forstsamfundets 50-års jubileum framför Svenska Tekniska Vetenskapsakademien i Finland sina bästa gratulationer och uttalar sin förhoppning om fortsatt framgångsrik verksamhet vårt land till fromma.
Helsingfors, den 29 april 1959

På Svenska Tekniska Vetenskapsakademiens i Finland vägnar

R. Granqvist
ordförande

Jacobus Sundman
sekreterare

Teknillisen korkeakoulun, Valtion teknillisen tutkimuslaitoksen, Teknillisten tieteitten akatemian, Tekniikan edistämisseuran ja Suomen Sahateollisuusmiesten Yhdistyksen yhteisen tervehdyksen toi lähetystö, jonka puolesta prof. MARTTI LEVÖN lausui seuraavaa:

Meillä on ilo ja kunnia tuoda juhlivalle Seuralle koko teknillisten tieteiden sektorin onnentoivotukset. Meidät on valtuuttanut esittämään onnittelet seuraavat laitokset: Teknillinen korkeakoulu, Valtion teknillinen tutkimuslaitos,

Teknillisten tieteitten akatemia, Tekniikan edistämisseura ja Suomen Sahateollisuusmiesten Yhdistys. Nämä järjestöt ja laitokset ovat mitä suurimmalla kunniotuksella ja arvonnolla todenneet sen uraa uurtavan ja kauaskantoisen työn, mitä Suomen Metsätieteellinen Seura on tehnyt metsää koskevien kysymyksien esilleottamisessa, tutkimuksen kehittämisessä ja erikoisesti julkaisu-toiminnan vuoksi. Varsinkin ne teknillisen tieteen aloihin kuuluvat järjestöt ja laitokset, joitten toiminta kohdistuu puun käyttöön ja jalostukseen, ovat luonnollisesti erikoisen suurella kiinnostuksella tutustuneet Seuran toimintaan ja tunnustavat luonnollisesti, että ne ovat voineet käyttää suurimmassa määrin hyödykseen sitä suurta, laajaa tietoutta, mitä Seuran julkaisu-toiminta edustaa. Me toivomme, että tämä Teidän suuriarvoinen työnnä tulee täydellä tarmolla ja täyspainoisena jatkumaan edelleen. Samalla kun esitän näitten laitosten erilliset onnittelet, me toivomme Seuralle menestystä.

Vakuutusyhtiö Metsäpalo n tervehdyksen toivat ylijohtaja M. LAPPI-SEPPÄLÄ ja metsäneuvos ILMARI PERÄLÄ, joista ensiksimmäinen lausui:

Herra Puheenjohtaja
Hyvät Herrat

Metsätieteellisen Seuran täyttäessä tänään 50 vuotta tahtoo myöskin Metsänomistajain Keskinäinen Vakuutusyhtiö Metsäpalo yhtyä Seuran onnitelijain joukkoon. Samalla pyydämme saada kiittää Seuraa siitä, että Seuran piirissä ja sen tukemana on suoritettu lukuisia tutkimuksia, jotka ovat selvittäneet metsätuhoja, varsinkin metsäpaloön liittyviä ilmiöitä. Lausuen sen toivomuksen, että Seura edelleenkin tukisi tämän tapaisia tutkimuksia, on Vakuutusyhtiö Metsäpalo päättänyt Seuran työn tukemiseksi lahjoittaa sille pienen rahasumman, jonka saan nyt jättää.

Maatalouden tutkimuskeskuksen edustajana lausui ylijohtaja PELLERVO SAARINEN seuraavaa:

Metsätieteellisen Seuran Herra Puheenjohtaja
Hyvät Herrat

Metsätieteellisen tutkimuksen ja maataloustutkimuksen historian merkkipylväät sattuvat maassamme ihmeellisen lähelle toinen toisiansa, mutta ei yksin historia, vaan myöskin toimialat ovat kautta aikojen liittyneet miltei saumattomasti toisiinsa, ja tavoitteet ovat kummallakin olleet likimain samat, kumpikin

olemme pyrkineet hoitamaan omaa sektoriaamme. Edustamamme tutkimusorganisaatio on ollut tilaisuudessa iloitsemaan niistä saavutuksista, mitä Te olette saavuttaneet, ja olemme toivoneet samaa, mitä Te itse olette toivoneet. Tänään Seuranne täyttäessä 50 vuotta Maatalouden tutkimuskeskus pyytää välityksellämme tuoda onnentoivotuksensa. Pyydän onnentoivotuksena lukea seuraavan adressin:

Suomen Metsätieteellisen Seuran viettäessä puolivuosisataista merkkipäiväänsä Maatalouden tutkimuskeskus esittää onnitelunsa metsätutkimuksen saavutusten johdosta, jotka ovat olleet omiaan kohottamaan maamme tällä alalla eturiviin maailmassa, sekä toivoo tulevaisuuden antavan entistä paremmat mahdollisuudet tämän tietoperäisen metsätalouden perustana olevan työn jatkamiseen ja tehostamiseen.

Helsingissä, huhtikuun 29 päivänä 1959

Pellervo Saarinen

Antti Elomaa

Saksan metsätieteellisten tutkimuslaitosten liiton presidentti, prof. K. MANTEL esitti seuraavan tervehdyksen:

Im Namen des Deutschen Verbandes Forstlicher Forschungsanstalten, in dem alle forstwissenschaftlichen Lehr- und Forschungsstätten der Bundesrepublik Deutschland vertreten sind, und im Namen des Land- und Forstwirtschaftlichen Forschungsraten der Bundesrepublik Deutschland, ist es mir eine besondere Freude und Ehre, der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft in Finnland zu ihrem 50-jährigen Jubiläum die besten Glückwünsche der Forstwissenschaft des Bundesgebietes zu überbringen.

Gleichzeitig darf ich die Grüße meiner Universität Freiburg übermitteln, die es sich zur besonderen Ehre schätzt, dass sie anlässlich des 500-jährigen Jubiläums der Universität Herrn Professor Yrjö Ilvessalo die Ehrendoktorwürde verleihen durfte.

Die finnische und die deutsche Forstwissenschaft sind schon lange Jahrzehnte durch zahlreiche Beziehungen sachlicher wie persönlicher Natur miteinander verbunden. Die deutsche Forstwissenschaft hat durch die hervorragenden Arbeiten der Forstwissenschaft in Finnland viele bedeutsame Anregungen erhalten.

Auf vielen Gebieten der Forstwissenschaft hat die finnische Wissenschaft wertvolle Forschungen geleistet und dabei insbesondere die Gebiete der Wald-

typenlehre, der Lineartaxation, der Holzverwertung und andere Gebiete bahnbrechend neu gestaltet.

An dieser grossen Entwicklung der Forstwissenschaft hat die Forstwissenschaftliche Gesellschaft in Finnland bedeutenden Anteil gehabt. Diese ruhmvolle Tradition, auf die die Finnische Forstwissenschaftliche Gesellschaft zurückblicken kann, gibt berechtigten Anlass zu glauben, dass die finnische Forstwissenschaft auch in Zukunft weiterhin hervorragende Leistungen der internationalen Forstwissenschaft zur Verfügung stellen wird. Ich wünsche daher der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft in Finnland eine weitere grosse Zukunft.

Als Ausdruck dieses Wunsches und unseres Dankes übergebe ich hier eine Glückwunschartadresse. In dieser finden Sie eine Abbildung einer alten Lithographie aus dem Traktatus des jurisdictione forestali vom Jahre 1733, das die Forstkultur vor etwa 250 Jahren in den ersten Anfängen zeigt.

Zeit dieser Zeit ist durch die gemeinsamen Anstrengungen aller Forstwissenschaften in den einzelnen Staaten eine grosse Entwicklung der Forstwirtschaft erreicht worden. Möge auch in Zukunft durch die internationale Zusammenarbeit ein weiterer Fortschritt der Forstwissenschaft und der Forstwirtschaft erfolgen, unter dem Motto: In silva salus! Im Walde das Heil!

Tämän jälkeen prof. Mantel luovutti Seuralle seuraavat adressit:

Der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft Finnlands übermittelt Der Deutsche Verband Forstlicher Forschungs-Anstalten
zum 50 jährigen Jubiläum
die besten Glückwünsche in dankbarer Erinnerung an die alte freundschaftliche Verbindung mit der deutschen Forstwissenschaft und -wirtschaft.

Freiburg, den 29. 4. 1959

der Präsident
Mantel

Der Land- und Forstwirtschaftliche Forschungsrat der Bundesrepublik Deutschland gedenkt in dankbarer Anerkennung der grossen Leistungen der finnischen Forstwissenschaft in den letzten Jahrzehnten und sendet der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft Finnlands die besten Wünsche zum 50 jährigen Bestand

Freiburg, den 29. 4. 1959

der Präsident
Mantel

Maataloustuottajain Keskusliiton, sen metsävaltuuskunnan ja säätiön sekä Osuuskunta Metsäliiton ja Metsäliiton Selluloosa Oy:n yhteiset onnittelet esitti agronomi VEIKKO IHAMUOTILA:

Suomen Metsätieteellisen Seuran edustajat
Hyvät Herrat

Meillä on kunnia Maataloustuottajain Keskusliiton, sen metsävaltuuskunnan ja säätiön sekä Osuuskunta Metsäliiton ja Metsäliiton Selluloosa Oy:n puolesta tuoda Teille parhaat onnittelemme. Olemme voineet iloisina ja kiitollisina todeta, että Metsätieteellinen Seura on aina suhtautunut suopeasti myös yksityismetsätalouteen ja tukenut nimenomaan sen talouspuoleen kohdistuvia tutkimuksia. Me toivomme, että tätä linjaa edelleenkin voitaisiin omalta osaltaan jatkaa. Samalla saan jättää Seuran 50-vuotisrahastoon meidän onnittelemme pienen lahjoituksen. Tähän liittyy myös Metsäliiton Selluloosa Oy:ltä tuleva summa, joka käytännöllisistä syistä kuitenkin tulee toista tietä. Parhaat onnittelet Seuran toiminnalle! Myös Maaseudun Tulevaisuuden puolesta pyydän onnitella Teitä.

Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliiton
puolesta puhui vuorineuvos OLLI PALOHEIMO:

Arvoisat Juhlivan Seuran Hallituksen Jäsenet

Laajenevan metsäteollisuutemme raaka-ainepohjan varmistaminen vaatii, että ollaan selvillä siitä, miten metsämaan tuottokykyä voidaan käyttää hyväksi määrältään ja laadultaan parhaan mahdollisen puuntuoton saavuttamiseksi. Näiden ongelmien ratkaiseminen ei ole mahdollista ilman tehokasta tieteellistä tutkimustoimintaa. Tutkimus on siis metsäntuoton kohottamispyrkimysten eräs oleellinen edellytys.

Tutkimuslaitosten piirissä suoritettujen työn rinnalla on niiden ulkopuolella työskentelevien tieteenharjoittajain toiminnalla oma tärkeä merkityksensä. Tämän vapaasta harrastuksesta suoritettujen työn keskeisenä järjestönä on Suomen Metsätieteellinen Seura nyt toiminut puolen vuosisadan ajan. Maamme metsäteollisuuden puolesta esitämme Seuralle parhaat kiitokset siitä suuriarvoisesta työstä, jota Seuran piirissä on suoritettu, ja lausomme toivomuksen, että tulokset vastaisinkin vuosina muodostuisivat yhtä täysipainoisiksi kuin tähän asti.

Arvonannon ja kiittolisuuden osoituksena maamme metsäteollisuus haluaa Suomen Metsätieteellisen Seuran merkkipäivänä kartuttaa Seuran 50-vuotisjuhlarahastoa yhtiöiden keskuudessa kerätyllä rahaerällä.

Helsingissä, huhtikuun 29 päivänä 1959

Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliitto

Olli Paloheimo
Lauri Borenius

J. O. Söderhjelm
Jarl Lindfors

Metsäteollisuuden lahjoitukseen Suomen Metsätieteellisen Seuran 50-vuotisjuhlarahastoon ovat seuraavat Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliiton jäsenyhtiöt osallistuneet:

Enso-Gutzeit Osakeyhtiö
Aktiebolaget J. W. Enqvist Osakeyhtiö
Haarlan Selluloosayhtiö
Hackman & Co
Heinolan Faneritehdas Zachariassen & Co
Jakobstads Cellulosa AB — Pietarsaaren Selluloosa OY
Kajaani Oy
Oy Kaukas Ab
Kymin Osakeyhtiö — Kymmene Aktiebolag
Oy Kyro Ab
Metsäliiton Selluloosa Oy
Myllykosken Paperitehtaan Osakeyhtiö
Nokia Osakeyhtiö
Oulu Osakeyhtiö
Rauma—Repola Oy
W. Rosenlew & Co., O.Y.
H. Saastamoinen Oy
Osakeyhtiö Savo
Oy Wilh. Schauman Ab
G. A. Serlachius Oy
Aktiebolaget Stockfors
A.B. Svartå Bruk O.Y.
Tampereen Pellava- ja Rauta-Teollisuus Osake-Yhtiö —
Tammerfors Linne- och Jern-Manufactur Aktie-Bolag
Tervakoski Osakeyhtiö
Veitsiluoto Osakeyhtiö
Yhtyneet Paperitehtaat Osakeyhtiö

Oy Keskuslaboratorion tervehdysadressin toi prof. WALDEMAR JENSEN:

Suomen selluloosa-, hioke-, paperi- ja kartonki-
teollisuuden keskustutkimuslaitos

Oy Keskuslaboratorio

esittää

Suomen Metsätieteellisen Seuran

50-vuotismerkkipäivän johdosta tervehdyksensä toivottaen Seuralle jatkuvaa menestystä sen koko maamme hyväksi tekemässä työssä.

R. Erik Serlachius
Johtokunnan puheenjohtaja

Waldemar Jensen
Toimitusjohtaja

Metsäteho, Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliiton metsätyöntutkimusosaston, tervehdysadressin esitti toiminnanjohtaja, metsät.lis. JAAKKO VÖRY:

Suomen Metsätieteellinen Seura

Kunnioittava onnittelumme Suomen metsäntutkimuksen uranuurtajaseuralle ja menestyksellistä jatkoa sen 50 v. kestäneelle, uutteralle työlle tämän tutkimuksen eri alojen vaalimisessa.

Metsäteho
Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliiton
metsätyöntutkimusosasto

Jarl Lindfors

Jaakko Vöry

Suomalaisen Kirjallisuuden Kirjapaino Osakeyhtiön tervehdyksen toi johtaja VEIKKO SALMINEN:

Suomalaisen Kirjallisuuden Kirjapaino pyytää saada esittää mitä kunnioittavimmat onnittelunsa Suomen Metsätieteelliselle Seuralle tänään 50-vuotismerkkipäivänä.

Suomen Metsänhoitajaliitto a edustivat puheenjohtaja VEIKKO PALOSUO ja toiminnanjohtaja OLAVI KANKARE, joista ensiksimmäinittu lausui:

Arvoisa Juhliva Seura

On olemassa eräänlainen aksioma, että yhtälössä käytäntö ja tiede näillä kahdella olisi erilainen etumerkintä, ja tämän aksioman voittaminen on hankalaa ja vaatii aikansa. Olemme havainneet aivan äskettäinkin eri yhteyksissä, kuinka sitkeässä on tuo käsitys, että käytäntö ja tiede jollakin tavalla olisivat vastakkaisia käsitteitä. Me edustamme sitä ammattikuntaa, joka käytännössä on metsätieteen kanssa joka päivä tekemisissä, ja henkilökohtaisesti meidän käsityksemme on, että tarvitaan hiukan hyvää tahtoa ja hiukan aikaa, niin voidaan rakentaa yhtälö, jossa käytäntö + tiede on vasempana puolena ja oikeana eräs suure, joka varmasti tulevaisuudessa kasvaa sekä mitoiltaan että merkitykseltään. Tämä vakaumus metsänhoitajakunnassa on ja se on varmasti perusteltu. Meillä on syytä olettaa, että yleinenkin mielipide ymmärtää, miten hyvin käytäntö ja tiede voidaan niveltää toisiinsa juuri tällä alalla, mitä tämä juhliva seura edustaa, ja miten yhteistyö voi saavuttaa varsin kauniita tuloksia. Tällä johdannolla pyydän jättää liittomme adressin, joka kuuluu näin:

Suomen Metsätieteellinen Seura

Kiitollisena siitä suuriarvoisesta työstä, minkä tänään 50-vuotispäiväänsä viettävä seura on suorittanut metsätaloutemme kehittämiseksi, esitämme maamme metsänhoitajakunnan puolesta kunnioittavat onnittelumme ja menestyksen toivotuksemme.

Helsingissä, huhtikuun 29 p:nä 1959

Suomen Metsänhoitajaliitto — Finlands Forstmästareförbund r.y.

V. J. Palosuo

Olavi Kankare

Kansantaloudellisen Yhdistyksen onnittelut esitti kansleri BRUNO SUVIRANTA:

Herra Puheenjohtaja

Hyvät Herrat

Kansantaloudellisen Yhdistyksen puolesta esiintuomme kunnioittavat, vilpittömät onnittelumme tänä Seuranne 50-vuotisjuhlapäivänä. Te olette suorittaneet työn sillä saralla, jolla Te olette työskennelleet, sekä toimintanne että

myöskin komean ja pitkäaikaisen julkaisusarjanne muodossa, joka on herättänyt ihailua ja kunnioitusta ei vain meidän rajojemme sisällä, vaan paljon rajojemme ulkopuolella. Onnittelemme Teitä tänä juhlapäivänänne, toivotamme Teille parasta menestystä tärkeällä sarallanne. Parhaat onnittelut!

Suomen Fotogrammetrisen Seuran adressin esitti tekniikan tohtori V. EROLA:

Suomen Metsätieteellisen Seuran
toimittua 50 vuotta

Suomen Fotogrammetrisen Seura esittää kunnioittavan tervehdyksensä. Samalla seuramme toivoo, että se hedelmällinen yhteistyö, joka on vallinnut seurojemme edustamien alojen välillä, edelleen jatkuisi laajentuen ja syventyen maallemme ensiarvoisen tärkeän metsätalouden hyväksi.

V. Erola
puheenjohtaja

Ilkka Pätäri
sihteeri

Suomen Luonnonsuojeluyhdistystä edusti sen hallitus, ja puheenjohtaja, apulaisprof. NIILLO SÖYRINKI esitti seuraavan adressin:

Suomen Metsätieteelliselle Seuralle
29. 4. 1959

Suomen Luonnonsuojeluyhdistys onnittelee kunnioittaen perustajaseuraansa, maamme metsätieteellisen tutkimuksen kunniaikkaiden perinteiden vaalijaa ja kehittäjää, jonka arvokkaan puolivuosisataisen työn tulokset monin tavoin ovat koituneet kalleimpien luonnonvarojemme järkipärisen hoidon ja kartuttamisen sekä myös maamme maisemallisen kauneuden ja biologisen rikkauten vaalimisen hyväksi ja siten edistäneet luonnonsuojeluakin, sekä esittää parhaat kiitoksensa hedelmällisestä yhteistyöstä.

Erikoisesti kohdistuu maamme luonnonsuojeluväen suuri kiitollisuus juhli-vaan seuraan sen johdosta, että se aloitteentekijänä on ratkaisevalla tavalla osallistunut maamme luonnon- ja kansallispuistojen aikaansaamiseen.

Suomen Luonnonsuojeluyhdistys

Niilo Söyrinki
puheenjohtaja

Erkki Kanervo
sihteeri

Geologisen tutkimuslaitoksen johtaja, prof. AARNE LAITAKARI esitti edustamansa laitoksen onnitellun:

Suomen Metsätieteellisen Seuran viettäessä tänään toimintansa puolivuosisataista juhlaa Geologinen tutkimuslaitos esittää sille kunnioittavat onnitellut.

Suomen Metsätieteellinen Seura työskentelee maamme metsätieteellisen tutkimustyön hyväksi. Maankamara, jossa metsä kasvaa ja jonka ominaisuuksista ja vaihteluista metsä on suuresti riippuvainen, yhdistää metsätieteellisen ja geologisen tutkimuksen toisiinsa. Mutta voidaanpa sanoa, että geologisen tutkimuksen piiriin kuuluu meillä osa metsätieteellistä tutkimusta, mikä on omiaan lähentämään mainittuja tutkimuksen aloja vieläkin enemmän. Esimerkkinä tästä on siitepölytutkimus, jota maassamme varsinkin geologit suorittavat. Sen avulla selvitetään maamme metsien historiallista kehitystä, nykyisten metsiemme taustaa.

Suomen Metsätieteellisen Seuran eräänä näkyvänä ja menestyksellisenä toiminnan saavutuksena on erityisesti mainittava sen laaja ja arvokas julkaisutoiminta. Se on hyödyttänyt myös maamme geologista tutkimusta.

Kun Geologinen tutkimuslaitos tänään onnittelee juhliavaa seuraa, se liittyy onnitelluihinsa jatkuvan menestyksen toivotukset siinä yhä monipuolisemmaksi ja vaativammaksi käyvän tutkimustyön edistämiseksi, jota Suomen Metsätieteellinen Seura suorittaa maamme vihreän kullan — metsiemme hyväksi.

Otaniemi, 29 päivänä huhtikuuta 1959

Geologinen tutkimuslaitos

Aarne Laitakari

Ilmatieteellisen keskuslaitoksen tervehdyksen Seuralle tohtori J. M. ANGERVO lausuen:

Ilmatieteellinen keskuslaitos ja Suomen Metsätieteellinen Seura ovat olleet yhteistoiminnassa koko seuran olemassaolon ajan. Metsän kasvu ja menestyminen on riippuvainen ilmastollisista oloista: lämpötilasta, sademäärästä, tuulesta jne. Kovat tuulet voivat tehdä metsän kasvun mahdottomaksi seuduilla, joilla muuten olisi edellytyksiä metsien menestymiselle. Mutta kääntäen metsät myöskin vaikuttavat ilmastoon, mistä vaikuttavin esimerkki lienee liiallisesta metsänhakuusta johtunut ns. »aavikkopaholainen» Yhdysvaltojen keski-lännessä. Ilmatieteellisen keskuslaitoksen ja Suomen Metsätieteellisen Seuran välinen

yhteistyö on ollut hedelmällistä ja valtion etua hyödyttävää, ja Seuran toiminta on johtanut arvokkaisiin tuloksiin myöskin aloilla, jotka ovat koskettelleet ilmastollisia kysymyksiä. Tänään merkkipäivänä Ilmatieteellinen keskuslaitos pyytää kauttani esittää kunnioittavat ja sydämelliset onnitellunsa Seuralle.

Suomalaisen Eläin- ja Kasvitieteellisen Seuran Vanamon puolesta sen puheenjohtaja, prof. VILJO KUJALA lausui:

Suomalainen Eläin- ja Kasvitieteellinen Seura Vanamo haluaa käyttää tätä tilaisuutta hyväkseen esittääkseen Suomen Metsätieteelliselle Seuralle kiitoksensa ja parhaan menestyksen toivotuksen.

Metsätieteellisen Seuran ja Vanamon läheinen suhde toisiinsa perustuu tutkimuskohteiden samuuteen, metsään, sen elämään sekä siihen, että Suomen villi luonto tuottaa pääasiassa puuta ja turvetta, mille pohjalle elämä täällä suureksi osaksi rakentuu, ja niihin kohdistuu sekä biologiemme että talousalojen tutkijaimme huomio laajemmin kuin missään muussa Euroopan maassa. Puut ovat kasveja; missä tarkoituksessa niitä tutkitaankin, aina pohjaututaan biologisiin tekijöihin. Puun lisäksi metsiin sisältyy muu rikas kasvisto ja eläimistö, joilla metsien elämässä on syvälle käypä merkitys. Niidenkin tutkimus ja tunteminen kuuluu niin hyvin biologien kuin metsätieteilijöiden tutkimuskohteisiin. Näin olen on mitä luonnollisinta, että Metsätieteellisen Seuran ja Vanamon tutkijat usein kohtaavat toisensa samoilla työpaikoilla ja harjoittavat myöskin usein yhteistyötä. Vanamon puolesta me haluamme erikoisesti alleviivata niitä laajamittaisia saavutuksia, joita metsätieteilijämme ovat esittäneet puulajiemme biologiasta, puiden, puukasvustojen ja yleensä metsiemme kehityksestä, metsämaittemme ja suomaittemme laadusta, joita saavutuksia Vanamon vastavanlaisissa tutkimuksissa on voitu paljon käyttää hyväksi. On ehkä aiheellista Vanamonkin puolesta lopuksi alleviivata sitä, että emme väheksy myöskään niiden taloudellisten näkökantojen ja tutkimusten arvoa ja merkitystä, jotka kuuluvat metsätieteeseen ja lopulta vievät sen erikoisalakseen. Vanamonkin käyttövarojen lähde on metsissämme. Mitä etevämpää on metsänhoito, metsä- ja puutekniikka ja mitä osaavampaa puun tuotteiden markkinoiminen, sitä paremmat mahdollisuudet aukenevat myöskin tieteelliselle tutkimukselle yleensä maassamme. Meillä on näin moninkertaiset syyt esittää Suomen Metsätieteelliselle Seuralle vanamolaisten parhaat kiitokset ja menestyksen toivotukset.

Metsänhoitajien Rouvat r. y:n puolesta toi tervehdyksen ja adressin rouva HELVI MULTAMÄKI:

Metsänhoitajien Rouvat-yhdistys pyytää kauttamme saada esittää kunnioittavat onnitellunsa juhlivalle Seuralle. Me tiedämme, kuinka tiedemies-aviomies

saa uhrata iltansa ja perheensä vapaa-ajat, perheensä piiristä poissaollen monet hetket, mutta ehkä hän joskus sitten, kun työ on onnistunut, on tuonut rouvalensa ruusun kiitokseksi siitä, että hän on antanut miehensä tieteelle. Ja siitä kiitokseksi me puolestamme tuomme Teille ruusun jokaiselle vuosikymmenelle sekä seuraavan adressin:

Suomen Metsätieteellinen Seura

50-vuotisjuhlan johdosta
kunnioittavat onnittelet

Metsänhoitajien Rouvat r.y.

Helvi Multamäki

Birgitta Hannelius

S u o s e u r a n tervehdyksenä lausui apulaisprof. RISTO TUOMIKOSKI:

Suomen Metsätieteellisen Seuran täyttäessä tänään 50 vuotta, ensimmäisen puolivuosisatansa, Suoseura myöskin on halunnut liittyä niihin, jotka onnittelevat ja toivottavat menestystä juhlivalle Seuralle.

Suomen maapinta-alasta on tunnetusti metsiä ja soita suurin osa ja tulee niin olemaankin. Sen vuoksi on täysin luonnollista, että meillä Suomessa, paitsi metsätieteellistä Seuraa, on myös Suoseura. Suoseura näistä kahdesta on paljon nuorempi, vasta tänään täyttää 10 vuotta niinkuin Metsätieteellinen Seura 50 vuotta. Suoseura on siis eräänlainen pikku veli, joka tässä on onnittelemassa. Että Suoseura syntyi niinkin myöhään, se on osittain Metsätieteellisen Seuran syy tai ansio, nimittäin Metsätieteellinen Seura on alun alkaen ottanut suoasiat ohjelmaansa hyvin tiiviisti ja tarmokkaasti, ja useamman kymmenen vuoden työllä on onnistuttu luomaan pohja, jolta Suoseura saattoi erittäin helposti jatkaa. Toisaalta luulisin, että Metsätieteelliselle Seuralle nämä suoasiat ovat olleet hieman perifeerisiä. Metsätieteellisen Seuran työala on hyvin rikas, runsas ja monitahoinen, mutta samanlaisia ovat myöskin suoasiat ja niin niitä on katsottava vähän muultakin kannalta kuin metsämiehen silmin. Sen vuoksi luulen, että Metsätieteellisestä Seurasta aikoinaan tuntui jollain tavoin ehkä pieneltä helpotukselta, kun Suoseura perustettiin; ehkäpä Metsätieteellinen Seura saattoi sen jälkeen syventyä yksinomaan tai etupäässä siihen osaan suoasioita, jotka lähinnä metsäseuralle kuuluvat. Suoseuran taholta on erittäin kiitollisesti pantu merkille, että Suomen Metsätieteellinen Seura on edelleenkin pitänyt suoasiat ohjelmassaan. Olemme huomanneet sen julkaisuista ja kokouksista ja niiden ohjelmasta ja sehän on niinkuin olla pitääkin. Suoseura tietysti toivoisi,

että niin monet seurat, laitokset ja henkilöt kuin mahdollista voisivat osaltaan pikkuisen suosia suolaitoksia ja soiden ystäviä, soiden tutkijoita, mutta siinä ei ole mitään kummastelemista. Mehän voimme olla kiitollisia siitä, että meillä on yhteinen työala. Se on aivan luonnollista, koska meidän metsistämme on huomattava osa suoperäisiä taikka turvealustalla eli ts. soistamme suurin osa on metsiä tai tulee yhä enemmän, sikäli kuin toivomme, kantamaan arvokastakin metsää. Siten tämä yhteinen ala meidän seurojemme toiminnassa, tämä yhteinen työala tulee vain levenemään tai ehkä paremmin sanoen pitenemään. Joka tapauksessa seurojemme jäsenistössä on huomattava osa samoja henkilöitä ja kun Suoseura nyt toivottaa Suomen Metsätieteelliselle Seuralle onnea ja menestystä, se samalla toivoo, että meidän työalamme tulevaisuudessakin yhä enemmän peittäisivät toisiaan.

Societas pro Fauna et Flora Fennican tervehdyksen toivat tohtorit K. O. DONNER ja G. BERGMAN ja ensiksi mainittu lausui:

Herra Puheenjohtaja

Arvoisat Herrat

Metsillämme on nykyään keskeinen asema Suomen talouselämässä, mutta ne muodostavat myös Suomen luonnon pääelementin. Näin ollen on myös metsätiede pohjimmiltaan Suomen luonnon tutkimista. Tuodessamme tänään Suomen Metsätieteellisen Seuran 50-vuotisjuhlaan Societas pro Fauna et Flora Fennican tervehdyksen tämä läheinen yhteys metsätieteen ja muun biologisen tutkimuksen ja nimenomaan maan luonnon tutkimuksen välillä tulee meille erikoisesti mieleen. Tuo yhteys kuvastuu jo Suomen Metsätieteellisen Seuran perustajan, professori A. K. Cajanderin urassa, joka alkoi kasvitieteestä ja myös myöhemmässä vaiheessa säilytti kosketuksensa teoreettiseen perustutkimukseen. Kuitenkin hän myös selvästi oivalsi, että metsätiede on itsenäinen ja meidän oloissamme erittäin tärkeä tieteen haara, jolla täytyy olla omat elimensä alan tutkimuksen edistämiseksi.

Suomen Metsätieteellinen Seura on 50-vuotisella taipaleellaan täyttänyt tehtävänsä kauniilla tavalla ja omalta osaltaan tehokkaasti myötävaikuttanut Suomen metsätieteen kehitykseen. Näin Seura on luonut itselleen kauniin perinteen. Meillä on kunnia tuoda Suomen Metsätieteelliselle Seuralle Societas pro Fauna et Flora Fennican parhaat onnittelet toivoen Seuralenne tärkeällä työsarallaan edelleen jatkuvaa menestystä.

Suomen Riistanhoito-Säätiön tervehdyksen ja onnitteledressin esitti tohtori LAURI SIIVONEN.

Agronomien Yhdistyksen puolesta tohtori PAAVO KAJANOJA ja
agronomi MIKKO VANNE toivat seuraavan adressin:

Suomen Metsätieteellinen Seura

50 vuotta

Pyydämme esittää agronomikunnan puolesta parhaat
onnittelut merkkipäivänä
29. 4. 1959

Agronomien Yhdistys

Paavo Kajanoja

Mikko Vanne

Geodeettisen laitoksen onnittelut Seuralle esitti prof. T. I. KUK-
KAMÄKI.

Maatalouskoneiden tutkimuslaitoksen puolesta Seuraa
onnitteli laitoksen johtaja, tohtori ALPO REINIKAINEN.

Työtehoseuran puolesta Seuraa tervehti tohtori MARTTI SIPILÄ esit-
tään seuraavan adressin:

Suomen Metsätieteellinen Seura

Metsätieteellisen tutkimuksemme vaalijaa kunnioittavasti onni-
tellen ja suuriarvoiselle työlle jatkuvaa menestystä toivottaen.

Työtehoseura

Martti Sipilä

Mikko Kantola

Tervehdyksiin vastasivat puheenjohtaja MIKOLA ja varapuheenjohtaja LINNA-
MIES sekä prof. TH. WEGELIUS kiittäen seuralle osoitetusta huomaavaisuudesta
ja saaduista lahjoituksista sekä toivoen hyvän yhteistyön edelleenkin jatkuvan.

Lisäksi oli tilaisuuteen saapunut postitse adressit seuraavilta:

Metsäteknikkojen Keskusliitto
Pellervo-Seura
Yksityismetsänhoitajayhdistys

Sähketervehdyksin olivat juhlijaa seuraa muistaneet:

Emil Aaltosen Säätiö
Akava ry
Dansk Skovforening
Ekonomiska Samfundet i Finland
Eläinlääketieteellinen Korkeakoulu
Finlands Svenska Skogsmannaförbund
Alfred Kordelinin Säätiö
Liikemetsänhoitajat
Maatalousseurojen Keskusliitto
Metsä- ja Uittotyönjohtajiston Liitto ry
Metsätyö Oy
W. Rosenlew & Co. Oy
Suomalaisen Kirjallisuuden Seura
Suomalaisten Kemistien Seura
Suomen Kulttuurirahasto
Suomen Metsästäjäliitto
Suomen Paperi-insinöörien Yhdistys
Suomen Puuteollisuusinsinöörien Yhdistys
Suomen Sahateollisuusmiesten Yhdistys
Suomen Tilastoseura
Svenska Handelshögskolan
Svenska Skogsvårdsföreningen
Turveteollisuusliitto
Åbo Akademi
K. E. Ekholm
Eljas Kahra
Aulis O. Kairamo
Torsten Rancken
Vilho Seppänen

Juhlakokous

Suomen Metsätieteellisen Seuran 50-vuotisjuhlakokous alkoi Yliopiston pienessä juhlasalissa klo 19. Tasavallan presidentti Urho Kekkonen kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan. Saapuvilla olivat lisäksi opetusministeri Heikki Hosia, Helsingin yliopiston rehtori Edvin Linkomies, Seuran ainoa elossa oleva perustajajäsen prof. T. H. Järvi sekä lukuisa joukko korkeakoulujen, tutkimuslaitosten, tieteellisten seurojen ja käytännön metsätalouden ja -teollisuuden edustajia.

Radio-orkesterin jousiyhtyeen soitettua Sibeliuksen Andante festivoon Seuran puheenjohtaja prof. PEITSA MIKOLA avasi juhlakokouksen seuraavin sanoin:

Herra Tasavallan Presidentti

Herra Opetusministeri

Herra Kunniapuheenjohtaja

Yliopiston Herra Rehtori

Arvoisat korkeakoulujen, tutkimuslaitosten, tieteellisten seurojen

ja metsätalouden edustajat

Kunnioitetut kutsuvieraat

Ärade skandinaviska gäster

Honoured guests from other countries

Hyvät naiset ja herrat

Mina damer och herrar

Ladies and gentlemen

Suomen Metsätieteellisen Seuran puolesta lausun Teidät tervetulleiksi tähän Seuran 50-vuotisjuhlakokoukseen.

Metsätieteen katse on yleensä suuntautuneena eteenpäin, edessä oleviin tutkimustehtäviin ja ratkaisua odottaviin kysymyksiin. Mutta on paikallaan myös joskus hetkeksi pysähtyä silmäämään taaksepäin, kuljettuun matkaan ja sen varrella sattuneisiin tapahtumiin. Suomen Metsätieteellinen Seura on tänään, 50-vuotispäivänään, halunnut järjestää tämän juhlakokouksen erityisesti kunnioittaakseen niitä miehiä, jotka ovat suomalaiselle metsätieteelle uraa uurtaneet,

Juhlakokous Yliopiston pienessä juhlasalissa.

neet, jotka 50 vuotta sitten tämän seuran perustivat ja joiden luomalle pohjalle nykyinen tutkijapolvi voi edelleen rakentaa.

Kiitollisuutemme ja kunnioituksemme kohdistuu ennen muita Seuran perustajaan, A. K. Cajanderiin. Mutta kiitollisin mielin muistamme myös muita Seuran perustajajäseniä sekä heidän työnsä jatkajia. Meillä on suuri ilo nähdä yksi Seuran perustajajäsenistä, professori T. H. Järvi, mukana tässä 50-vuotisjuhlassa. Kaikille heille on omistettu myös täksi päiväksi ilmestynyt Seuramme julkaisusarjan juhlanide »Acta Forestalia Fennica» 70, johon sisältyy mm. Seuran tähänastinen historia. Samaa aihetta käsittelee myös tämäniltainen juhlaesitelmä.

Suomen Metsätieteellinen Seura on 50-vuotisen toimintansa aikana saanut nauttia eri tahoilta tulevaa monenlaista tukea. Toiminnan taloudellinen pohja on suurimmaksi osaksi ollut valtiolta vuosittain tulevan avustuksen varassa, mutta myös käytännön metsätalous on jatkuvasti avustanut Seuraa sekä taloudellisesti että muilla tavoin. Kiitän valtiovaltaa ja käytännön metsätaloutta siitä tuesta, mitä Seuramme on saanut osakseen. Samalla uskallan vakuuttaa, että ne varat, joita Suomen Metsätieteelliselle Seuralle on annettu, ovat olleet hyviä sijoituksia, jotka välillisesti ovat koituneet sekä maallemme kunniaksi että hyödyksi talouselämällemme.

Erityisesti pyydän kiittää tässä tilaisuudessa niistä huomattavista lahjoituksista, mitä Seura on tänä päivänä saanut vastaan ottaa rahastoilta, raha- ja vakuutuslaitoksilta sekä metsätalouden ja -teollisuuden harjoittajilta. Nämä lahjoitukset ovat vakuuttavana osoituksena siitä, että Seuraamme luotetaan, ja ne kannustavat Seuraa olemaan myös vastaisessa toiminnassaan sille osoitetun luottamuksen ansaitseva.

Yhteistyön merkitystä tieteiden alalla voidaan tuskin yliarvioida. Kiitän Yliopistoa, tutkimuslaitoksia ja toisia tieteellisiä seuroja siitä hyvästä yhteistyöstä, joka koko kuluneiden vuosikymmenien ajan on vallinnut niiden ja Suomen Metsätieteellisen Seuran kesken.

Skogarna och förutsättningarna för skogsbruk i Finland är i stort sett av samma art som i de övriga nordiska länderna. Det har därför varit naturligt, att Finska Forstsamfundet från första stund varit i nära kontakt och samarbete med de skandinaviska högskolorna, forskningsinstituterna och vetenskapliga sällskapen. Samarbetet har försiggått i form av litteraturutbyte, gästföreläsningar och såväl officiellt som inofficiellt umgänge. För den skull bereder det vårt samfund en speciell glädje att vid detta tillfälle se några prominenta representanter för forstvetenskapen i våra grannländer. Jag ber att få hälsa Eder hjärtligt välkomna och samtidigt tacka Eder för den insats Ni gjort för det internordiska samarbetet inom vår egen vetenskapsgren.

We are happy to see many prominent representatives of international forest science in this fiftieth anniversary meeting of the Finnish Society of Forestry. I wish our honoured guests cordial welcome. We appreciate highly your presence here tonight and your great interest in Finnish forest science. The aim of this Society has always been a close cooperation with forest scientists all over the world. The publication of this Society, »Acta Forestalia Fennica» is well-known in many countries. It started fifty years ago with the famous study »Über Waldtypen» by A. K. Cajander, founder of this society, and the seventieth volume, commemorating 50 years' history of our society, has come from press today. Because the Finnish forest science has often been published in our own language and therefore has limited accessibility, there are included in this seventieth volume of Acta Forestalia Fennica short reviews, both in English and in Finnish languages, of the Finnish forest research during 50 years. We hope that this book can give a general picture what has been done and what is going on in the field of forest science in Finland.

Viisikymmentä vuotta sitten oli metsätiede Suomessa vielä vähän tunnettu käsite ja voitiin ihmetellä erityisen metsätieteellisen seuran perustamista jo tuossa vaiheessa. Olihan metsäopetus Helsingin yliopistossa alkanut vasta edel-

lisenä vuonna, ja metsätieteellinen tutkimuslaitos aloitti toimintansa lähes 10 vuotta myöhemmin. Mutta suunnitellensa metsäntutkimustoimintamme kokonaisjärjestelyä A. K. Cajander katsoi siihen kuuluvan myös kaikkia alasta kiinnostuneita tiedemiehiä yhdistävän vapaamuotoisen seuran, joka yhdessä tieteellistä sivistystä jakavan yliopiston ja valtion ylläpitämän tutkimuslaitoksen kanssa muodosti sekä tutkimuksen että käytännön tarpeita parhaiten tyydyttävän kokonaisuuden.

Mitkä ovat sitten Suomen Metsätieteellisen Seuran asema ja tehtävät nykyään metsäntutkimuksen kentässä? Voidaan sanoa, että ne ovat nyt samat kuin 50 vuotta sitten ja samat, miksi seuran perustaja ne kaavaili. Metsäntutkimuksen tehtävät ovat moninkertaisesti lisääntyneet. Metsätalouden ja -teollisuuden kasvu tuo jatkuvasti esiin uusia tarpeita ja asettaa tutkimustoiminnalle uusia vaatimuksia. Tämä luonnollisesti edellyttää tutkimustoiminnan lisäämistä. Tällä hetkellä voidaan metsäntutkimuksen sanoa olevan Suomessa alimitoitettua. Sen seikan on todennut myös komitea, jonka valtioneuvosto asetti pari vuotta sitten suunnittelemaan ja tekemään ehdotuksia metsäntutkimustoiminnan kehittämisestä käytännön lisääntyneitä tarpeita vastaaviin mittoihin. Vaikka uudet tarpeet tyydytetään pääasiassa tutkimuslaitoksia laajentamalla ja kehittämällä, niin tämäkin komitea on todennut myös Metsätieteellisellä Seuralla edelleen olevan tärkeän tehtävän Suomen metsäntutkimuksessa. Se on ollut ja tulee olemaan tutkijoita yhdistävä side; Seuran kokouksissa tutkimusten tulokset tulevat esitelmien muodossa julkisuuteen, ja Seuran julkaisusarjoissa painettuina tutkimukset pääsevät hyödyttämään metsätaloutta ja leviävät ympäri maapallon tehden Suomea ja sen metsätiedettä tunnetuksi.

Seuramme sääntöihin viitaten pyydän Teitä, professori Ilvessalo, seuramme kunniapuheenjohtajana toimimaan tämän juhlapuheenjohtajana.

*
* *
*

Tervehdyspuheen jälkeen yhtye soitti Kuulan Eteläpohjalaisen kansanlaulun, minkä jälkeen prof. ERKKI LAITAKARI piti juhlaesitelmän aiheesta »50-vuotinen taival».

Kun Evon metsäopisto v. 1902 vietti 40-vuotisjuhlaansa, oli jo tiedossa, että korkein metsäopetuksemme tulisi siirtymään yliopiston yhteyteen. Tässä tilaisuudessa lausui Evon opiston silloinen suuresti ansioitunut johtaja A. G. BLOMQUIST ilonsa siitä, että suunniteltiin metsäopetuksen liittämistä yliopiston ohjelmaan.

Blomqvist oli itse tiedemies, joka Evon syrjäisissä oloissa oli luonut monta arvokasta teosta. Mutta hän oli mainittua juhlaa vietettäessä jo vanha mies ja siirtyikin elävien mailta jo pian tämän jälkeen. Hänen viittansa perijää ei ollut

näköpiirissä. Eikä Evolla hänen lähdettyään enää tiede kukoistanut. Syntyi tauko metsätieteiden kehityksessä. Ei ollut tiennäyttäjää, ei ollut johtajaa.

Kuitenkin jo v. 1903 tapahtui jotakin, joka oli muuttava tilanteen. Senaatin maanviljelystoimituskunnan päällikkö professori A. Osw. KIHLMAN (myöh. Kairamo) kutsui puheilleen entisen oppilaansa, nuoren lahjakkaaksi tuntemansa kasvitieteen tohtorin ja kehoitti häntä valmistumaan yliopistossa kohdakkoin alkavan metsäopetuksen suunnittelijaksi ja toteuttajaksi.

Nuori tohtori, silloin 24-vuotias AIMO KAARLO CAJANDER ymmärsi, että kyseessä oli arvokas ja tärkeä tehtävä. Hän suostui. Koko tarmollaan hän ryhtyi perehtymään uuteen alaansa. Hän opiskeli metsätieteitä Saksassa, suoritti Evon 2-vuotisen kurssin, pani alulle tärkeitä metsiin kohdistuvia tutkimuksia ja ehti vielä olla Evon opiston vt. johtajanakin sen viimeisinä vuosina.

V. 1908 olivat asiat siinä kunnossa, että yliopiston metsäopetus saattoi alkaa.

Mutta Cajander oli ainoa tieteellisen koulutuksen saanut metsäaineiden opettaja.

Miten hän saattoi näissä oloissa vastata siitä, että opetus alusta alkaen saavuttaisi korkeamman tason kuin Evon metsäopistossa?

Cajander ei jäänyt pitkäksi aikaa miettimään. Uusia voimia oli nopeasti saatava kehityksi, hän päätteli. Evolta valmistuneissa oli useita sopivia miehiä ja muutaman vuoden päästä ehkä jo valmistuisi yliopistostakin. Mutta jo sitä ennen oli jotain tehtävä. Oli saatava tukea läheisten alojen tiedemiehiltä. Ja metsähallituksen johtavat miehet oli vedettävä mukaan.

Oli perustettava seura, joka kokoaisi voimat, jonka piirissä tieteellinen harastus pääsisi viriämään ja uutta tutkijapolvea jatkuvasti kehittämään.

Tasan 50 vuotta sitten Cajander kutsui kokoon valitun joukon biologisten tieteiden edustajia, metsähallituksen ylimpiä virkamiehiä ja metsäopetuksen opettajakunnan. Läsä oli kokoonkutsuja mukaan luettuna 12 henkeä. Heistä on tällä hetkellä elossa ainoastaan professori T. H. Järvi.

Lisäksi ilmoitettiin kokouksessa, että 7 muuta kutsuttua oli estynyt saapumasta, mutta olivat seuran perustamisen kannalla ja halusivat liittyä sen jäseniksi.

Perustajajäseniä kertyi näin 19. Heistä mainittakoon tässä muutamia, joilla sittemmin tuli olemaan huomattava merkitys perustettavana olevan seuran kannalta. Sellaisia olivat metsähallituksen ylitirehtööri P. W. Hannikainen, professorit J. A. Palmén, T. H. Homén, A. Osw. Kairamo sekä yli-intendentti A. F. Tigerstedt.

Perustava kokous oli tarkoin valmisteltu. Cajander ei jättänyt mitään sattuman varaan. Hänellä oli kirjoitettuna vauhdikas esitys, jossa perusteltiin seuran tarpeellisuus ja luotiin pääpiirteinen ohjelma sen toiminnalle. Paljon myöhemmin sanoi Cajander hyvin kuvaavasti tätä alkuunlähtöä muistellen: »Työhön käytiin käsiksi siinä varmassa vakaumuksessa, että metsätiede oli yhtä hy-

vää tiedettä kuin mikä muu tiede tahansa... Tunnettiin selvästi, että metsätalouden kohottaminen oli Suomen tulevaisuuden elinehto ja tiedettiin, ettei tämä kohottamistyö voinut tapahtua ilman tieteellistä pohjaa.»

Alkukokouksen puheenjohtajaksi valittiin ylitirehtööri P. W. Hannikainen. Päätettiin yksimielisesti perustaa seura, jonka nimeksi hyväksyttiin Suomen Metsätieteellinen Seura — Finska Forstsamfundet. Tarkastettiin jo alustavasti uuden seuran säännötkin. Sangen merkittävä ja enteellinen seikka on vielä mainittava. Cajander näet ilmoitti Seuran julkaisuissa painettavaksi teoksensa Ueber Waldtypen. Näin oli heti alkuun laskettu pohja Seuran tieteelliselle julkaisutoiminnalle. Keväällä 1909 pidettiin vielä toinen kokous ja syksyllä kolme. Näistä on joulukuun kokous sikäli merkittävä, että tieteelliset julkaisut päätettiin painaa sarjana, jolle annettiin nimeksi Acta Forestalia Fennica. Seuralla oli tällöin jo hallituskin, jonka puheenjohtajaksi oli valittu Hannikainen ja sihteeri Cajander.

Uusia jäseniä valittiin perustamisvuonna vielä 21, joten jäsenmäärä vuoden lopussa oli 40. Uusista jäsenistä ovat tällä hetkellä vielä elossa professorit Olli Heikinheimo ja Antti Tantu.

Seuran toiminta oli täydellä todella alkanut. Alkoivat myös huolet. Valtionapua ei ollut, ja ensimmäinen lahjoitus saatiin vasta v. 1913. Mutta hyvin suuri merkitys oli senaatin v. 1912 tekemällä päätöksellä, jonka mukaan Seuran julkaisuja saatiin toistaiseksi painattaa senaatin kirjapainossa ilman maksua. Kaksi ensimmäistä Acta-sarjan nidettä jaettiin jo v:n 1914 alussa.

Ensimmäinen suuri lahjoitus (25 000 mk) saatiin Otto A. Malmin rahastosta v. 1914. Varat oli annettu tiettyä tarkoitusta, nim. kasvutaulukkojen laatimista varten. Työ uskottiin nuorelle metsänhoitajalle Yrjö Ilvessalolle.

V. 1917 saattoi Seura jakaa ensimmäiset tutkimusstipenditkin. Tämä kävi mahdolliseksi eräiden lahjoitusten turvin. Vuotuinen valtionapukin, 1 000 mk, saatiin v:sta 1914 alkaen. Mutta se kohosi ensimmäisenä itsenäisyysvuonna 14 000 mk:ksi.

Toiminta oli tarmokkaan sihteerin ansiosta päässyt hyvään vauhtiin. Huomattavia tuloksia oli esitettävissä. Ja niiden mukana saavutettiin tunnustusta ja luottamusta. Cajander oli v. 1911 nimitetty professoriksi, mikä myös oli omiaan lisäämään Seuran nauttimaan arvonantoa, samalla kun metsä-alan tieteellisten tutkintojen suorittaminen nyt kävi mahdolliseksi.

Ensimmäisenä 10-vuotiskautenaan Seura oli julkaissut 9 vankkaa Acta Forestalia Fennican nidettä. Esitelmiä oli pidetty 121 ja jäsenmäärä oli kohonnut 88:aan.

10-vuotispäiväänsä viettävän Seuran kokouksessa lausui Cajander: »En epäile, etteikö Seura nuoruudestaan huolimatta ole ennen pitkää valtaava itselleen huomattavan aseman myöskin kansainvälisessä tutkimuksessa. Tämä oletamus on ehkä rohkea, mutta luullakseni se perustuu reaaliin edellytyksiin.»

Seuran sihteerin toimen oli Cajander jo ennen 10-vuotispäivää luovuttanut toisiin käsiin jouduttuaan maan metsähallinnon johtoon. Hän saattoi sen tehdä luottavaisin mielin, sillä Seuran asiat olivat hyvällä tolalla. Sitä paitsi hänellä uudessa asemassaan oli mahdollisuuksia edelleenkin monin tavoin vaikuttaa Seuran hyväksi.

Seuran toinen 10-vuotiskausi alkoi voimistuvan toiminnan merkeissä. Uusi positiivinen tekijä oli vaikuttamassa. Metsäntutkimuslaitoksemme, sekin Cajanderin aikaansaannos, oli vastikään aloittanut työskentelynsä. Sen tutkijat osallistuivat alusta pitäen Seuran toimintaan. Tarjolla oli entistä runsaammin esitelmiä ja uusia tieteen tuloksia. Vaikutus oli ilmeisen kannustava. — Muutoinkin oli toiminta hyvin tehokasta. Actoja ilmestyi 25 nidettä ja painatettu sivumäärä nousi yli 10 000:n. Perustettiin myös v. 1926 toinen julkaisusarja, *S i l v a F e n n i c a*, joka on osoittautunut hyvin elinvoimaiseksi ja sisältää tärkeää kotimaista metsäalan tietoutta. — Seuran perustajan 50-vuotispäiväksi julkaistiin arvokas, yli 1 000-sivuinen juhla-kirja, joka sisälsi 21 ulkomaisen ja 21 kotimaisen tiedemiehen kirjoitukset. Sihteerinä hoiti asioita niihin aikoihin erittäin taitavasti prof. Yrjö Ilvessalo, jonka ansiosta mm. suuresti enentyneet menot aina saatiin peitetyiksi. — Seura rohkeni jo kutsua ensimmäiset kotimaiset kunniajäsenensä, nim. senaattori Kairamon ja valtioneuvos Tigerstedtin, jotka molemmat olivat Seuran perustajajäseniä ja ansioituneita tiedemiehiä. Suunnilleen samoihin aikoihin valittiin myös neljä Keski-Euroopan metsätieteilijää ulkomaisiksi kunniajäseniksi.

Toiveikkain mielin aloitettiin kolmas vuosikymmen: 1929—39. Juhlavasti vietettiin v. 1934 Seuran 25-vuotispäivää. Kunniapuheenjohtajaksi valittu professori Cajander otti vastaan runsaat kotimaasta ja ulkomailta saapuneet onnitteletut. Päivän kunniaksi ilmestyi *Acta Forestalia Fennica* N:o 40 suurena juhlaniteenä.

Tavallisen toiminnan ohella järjesti Seura vv. 1937—38 tutkimusmatkan Patagoniaan. Sen johtajana toimi prof. Auer ja jäsenenä tohtorit Aarno ja Erkki Kalela. Matka tuotti metsätieteidenkin kannalta runsaat tulokset.

Sodan varjot alkoivat kolmannen 10-vuotiskauden lopulla synkentää näköaloja. Seuran perustajan, silloisen pääministerin 60-vuotispäivä saatiin kuitenkin viettää rauhassa.

Neljänteen vuosikymmeneen sisältyy sota-aika ja sen jälkeiset raskaat vuodet. Tällöin myös Seura v. 1943 menetti perustajansa ja henkisen isänsä, prof. A. K. Cajanderin. Hänen jättämänsä velvoittavaa muistoa on Seura siitä pitäen pyrkinyt parhaansa mukaan vaalimaan. Niinpä perustettiin Cajanderin kuoleman jälkeen hänen nimeään kantava tutkimusrahasto ja vähän myöhemmin Cajander-ansiomitali, jota ensi kertaa jaettiin v. 1950.

Täysin lamassa ei toiminta suinkaan sotavuosinakaan ollut, ja painatusmääräkin vv. 1939—43 on ihmeteltävän suuri, n. 4 500 sivua.

Viides vuosikymmen aloitettiin jälleen kiinteän toiminnan merkeissä. Sihteerin paikalla oli tällöin toht. Erkki K. Kalela, jolle Seuran asiain hoito oli kahdessakin mielessä sydämen asia. Rahavarojen nuukkuudesta huolimatta on toiminta ja julkaisutyökin ollut vilkasta, vaikka sivumääristä on pitänyt paljonkin tinkiä. Pari juhla-julkaisua nim. professorien Heikinheimon ja Saaren merkkipäiviksi on julkaistu. Uutena piirteenä mainittakoon, että ulkomaisten tiedemiesten tärkeiksi katsottavat vierailut ovat huomattavasti yleistyneet.

Vuosien vieressä on paljon ehtinyt tapahtua Seurankin piirissä. Seura on jo menettänyt suuren joukon jäseniään, tähän mennessä 169. Kaikkia heitä, mutta erittäinkin perustajaansa ja toimintaan kiinteästi osallistuneita jäseniään Seura muistaa kiitollisena ja kaivaten.

Jäsenluku on menetyksistä huolimatta jatkuvasti kasvanut. Elossa on tätä nykyä 256 kotimaista jäsentä, heistä 6 kunniajäsentä.

Ulkomaisista yhteyksistä todistaa ulkomaisten jäsenten lukumäärä. Elossa on kunniajäseniä 21 ja kirjeenvaihtajajäseniä 96. Myös jatkuva julkaisujen vaihto ja sen tuloksena paisuva kirjasto todistaa vilkasta yhteyttä ulkomaihin. Nykyään lähetetään julkaisut 361 ulkomaalaiselle laitokselle, seuralle tai muulle yhtymälle. Edellä viitattiin jo ulkomaisten tiedemiesten vierailuihin.

Kokouksia on pidetty kaikkiaan 298 ja niissä 560 esitelmää. Alkuvuosikymmeninä olivat biologiset aiheet etualalla, mutta myöhemmin ovat taloustieteelliset ja teknologiset aiheet saaneet huomattavan jalansijan. Uusia voimia astuu jatkuvasti esiin. Niinpä useina 5-vuotiskausina yli puolet esitelmöitsijöistä on ollut ensikertalaisia.

Julkaistujen tutkimusten tai kirjoitusten lukumäärä oli v:n 1958 loppuun mennessä 659 ja painosivuja kertyi yli 36 000:n. Tästä tuli Acta-sarjan osalle 30 000 sivua. Eniten tulee sivuja biologisten tutkimusten osalle (arvioimistiede niihin luettuna), seuraavaksi suurin on taloustieteiden ryhmä ja pienin, vaikka nopeasti kasvava on metsäteknologian ryhmä.

Seuran puheenjohtajina on toiminut 43 henkilöä ja sihteereinä 8 henkilöä.

Luvuista ilmenee, että johtoportaan yhtämittä tulee uutta ainesta. Täten ei toiminnan jäykistymistä pääse tapahtumaan. Jatkuvuudesta taas pitää huolta harvoin vaihtuva sihteeri, joka on samalla toiminnanjohtaja.

Seura on taloudellisessa suhteessa miltei alkuvuosista lähtien saanut valtion suomaan tukea. Tämä on kiitollisuudella myönnettävä. Mutta inflaatio ja taloudelliset kriisit ovat silti monasti tehneet avustukset niukoiksi. Tällaisissa tapauksissa ovat saadut lahjoitukset pelastaneet tilanteen. Kiitollisina muistettakoon näissäkin tilaisuudessa kaikkia lahjoittajia.

Seuran toiminnassa on kaiken aikaa vallinnut suorastaan ihmeteltävä yksimielisyys. Energiaa ei ole tuhlatu riitaisuuksiin. Ehkä juuri tästä johtuu se ilmeinen sitkeys, jolla työtä on jatkettu huolimatta sodista ja pulakausista. Ei

vielä kertaakaan ole ollut huomattavissa väsähtämistä. On menty tasaisesti ja varmasti eteenpäin.

Kun Seura nyt on toiminut 50 vuotta, on kaikkien sen jäsenten ja toivottavasti koko kansankin harras toivomus, että sen toiminta edelleenkin saisi jatkoa Cajanderin hengessä, voimanaan yksimielisyys ja palava tutkimisen halu sekä päämääränään Suomen metsien menestys ja isänmaan paras.

*
* *

Juhlaesitelmän jälkeen kuultiin mieskuorolaulua YL:n vahvistetun kvartettin esittämänä, minkä jälkeen puhujakorokkeelle nousi Seuran kunniapuheenjohtaja prof. YRJÖ ILVESSALO lausuen seuraavaa:

Herra Tasavallan Presidentti
Arvoisat Kutsuvieraat
Hyvät Naiset ja Herrat

Niin kuin tiedetään, yhteiskunnassa esiintyy tarvetta ja tahtoa osoittaa näkyvällä tavalla tunnustusta henkilölle, joka erityisen ansiokkaasti on toiminut yhteiskunnan hyväksi. Tällainen tarve ja tahto esiintyy yleensä erityisen puhtaassa mielessä tieteellisen toiminnan alalla. Tieteelliset seurat, yleisesti vähävaraisina, voivat aniharvoin osoittaa tunnustustaan aineellisen palkinnon muodossa. Mutta, niinkuin kunnianarvoisa opettajani koulunpenkillä istuneiden poikiensa mieliin teroitti, henkinen palkinto, olipa se sitten vain luokalla julkisesti lausuttu »suuri kunnia» ja myös »pieni kunnia», on enemmän kuin aineellinen palkinto.

Suomen Metsätieteellinen Seura on seurannut yleistä tapaa, monena viime vuotena kuitenkin hyvin pidättyvästi, siirtäen alan merkkimiehille haluamansa tunnustuksen julkituomista juhlistamaan 50-vuotiskokousta. Tämä tapahtuu kunniajäseneksi kutsumisen tai Seuran perustajan ja suuren kehittäjän A. K. Cajanderin muistoksi lyötetyin Cajander-mitalin jakamisen muodossa.

Our Distinguished Foreign Guests

Like scientific societies in general, the Finnish Society of Forestry wishes to demonstrate its recognition, gratitude, and respect for scientists who have worked with success and made great achievements in research in forestry and related disciplines. For the past several years the Society has acted in a highly restrained manner in conferring honours on both foreign and Finnish scientists of distinction, until now when the 50th Anniversary of the Society is being celebrated.

The honours to be granted are honorary memberships in the Society and a number of Cajander medals, which were established to commemorate A. K. Cajander, the founder and great patron and supporter of the Society. It is a great pleasure for us to see present at our anniversary meeting some of the world's most distinguished scientists, who are now to be awarded honorary membership in this Society.

Minulle on uskottu kunniakas tehtävä jakaa hopeinen Cajander-mitali, kunniajäsenkutsu ja pronssinen Cajander-mitali tässä esitettävälle tiedemiehille. It is a great honor for me, indeed, to have been asked to present the silver Cajander medal, the diplomata of honorary membership in the Finnish Society of Forestry, and the bronze Cajander medals to the following persons.

Hopeinen Cajander-mitali, jota samanaikaisesti voi olla enintään kolmella elossa olevalla henkilöllä, on jo varhemmin päätetty luovuttaa Suomen metsänhoitotieteen ja käytännöllisen metsänhoidon merkkimiehelle, Metsäntutkimuslaitoksen johtajalle ja kehittäjälle ja sen ainutlaatuisen kokeilualueverkon luojalle laitoksen runsaat kolmekymmentä vuotta käsittäneen alkutaipaleen aikana, metsänhoitoväkemme ja maamme rajojen ulkopuolella erityisesti Pohjoismaissa metsänhoitomiesten esikuvana kunnioittamalle professori OLLI HEIKINHEIMOLLE.

Seura kutsuu kunniajäsenikseen seuraavat erittäin ansioituneet ulkomaiset tiedemiehet. With great respect the Society invites the following foreign scientists to be its honorary members.

The famous and eminent representative of the rapidly developing forest research and higher education in the giant country of forests, Canada: professor-emeritus of the University of Toronto T. W. DWIGHT who has — to our great pleasure — accepted the invitation to participate in our anniversary meeting.

Tanskan maatalouskorkeakoulun entinen päämies, pohjoismaisessa yhteistyössä hyvin tunnettu metsätaloustieteen edustaja professori A. HOWARD GRØN, jonka saapumisen tähän tilaisuuteen valitettavasti sairastuminen esti.

Metsänhoidon perusteiden, metsätyyppien, metsänuudistuksen ja dendrologian aloilla lähes puolen vuosisadan ajan perustavanlaatuisia tutkimusta suorittanut, opettajana korkealle arvostettu Voroneshin metsäteknillisen instituutin johtaja, metsänhoidon ja dendrologian professori O. G. KAPPER, joka ei ole voinut saapua juhlatilaisuuteemme.

Sveitsin jo kaukaa menneisyydestä tunnetun korkeatasoisen metsänhoitotieteen ja metsänhoidon perinteiden loistava edustaja, Eidgenössische Technische Hochschule'n professori tohtori HANS LEIBUNDGUT, joka ei ole voinut saapua tähän tilaisuuteen.

Der ausgezeichnete Vertreter der gegenwärtigen Generation der Forstwissenschaftler des als Heimat der Forstwissenschaft bekannten und anzuerkennenden Deutschlands, der international berühmte Vorsitzende der Forstabteilung an der

Universität zu Freiburg, Direktor der forstpolitischen und forstgeschichtlichen Institute, Professor Doctor, doctor honoris causa KURT MANTEL, dessen Anknunft zu dieser Festlichkeit uns sehr erfreut.

Suuriarvoisella elämäntyöllään metsätieteen syviä perusteita luonut ja kehittänyt, myös suomalaisille tutkijoille oppiansa jakanut Uppsalan yliopiston emeritus-professori tohtori ELIAS MELIN, jolle ei ole ollut mahdollista läsnäolollaan tilaisuuttamme kunnioittaa.

For sin verdifulle insats i den nordiska skogforskningen og i det videnskabelige samarbeid samt gjennom sitt grundelige og foredomlige fra dybe dale till høje fjell strekkende forskningsarbeide välkände chefen for Det Norske skogforsøksvesen, professor doktor ELIAS MORK, som vi till vår store glaede får se sammen med oss ved dette festelige tilfelde.

Edelleen seuraavat kunnioitetut tiedemiehet, jotka eivät ole voineet saapua juhlatilaisuuteemme:

Itäisen naapurimaan vanhastaan hyvin tunnetun suurisuuntaisen Leningradin metsäinstituutin rehtori, erityisesti metsäteknologian etevä edustaja, professori V. M. NIKITIN.

Metsäpuiden jalostuksen hyvin tunnettu uranuurtaja, pitkällä erittäin tuloksetkaalla, erityisesti Ruotsin Svalövissä suoritettulla elämäntyöllään suuren maineen saavuttanut kunnianarvoisa emeritus-professori tohtori NILS SYLVÉN.

Kaksi erityisesti metsämaan tutkimuksen alalla maailmankuulua tiedemiestä, jotka molemmat ovat auliisti apuaan antaneet myös suomalaisille tutkijoille: professori tohtori S. A. WILDE Amerikan Yhdysvalloista ja professori tohtori WALTER WITTICH Saksasta.

Kotimaisiksi kunniajäseniksi nyt kutsuttavat ovat seuraavat tiedemiehemme.

Kotimaassa ja ulkomailla, vaivoja ja vaaroja väistämättä lukuisilla tutkimusmatkoilla myös kaukomaissa, suuriarvoista tutkimustyötä suorittanut maailmankuulu tutkijamme, suotieteen ja siihen liittyvän metsätieteen sekä geologian ja maantieteen etevä edustaja, professori VÄINÖ AUER.

Ilmatieteen tunnettu mestarimme, maailman meteorologisissa neuvonpidoissa maatansa lukuisat kerrat edustanut, metsäntutkimustamme monella tavalla tukenut ja itse sen piiriin kuuluvaa tutkimusta ansiokkaasti suorittanut professori JAAKKO KERÄNEN.

Metsäbiologimme, metsäkasvillisuuden monipuolinen uuras ja perusteellinen tutkija, jonka tuloksista rikkaaseen työhön kotimaisen tutkimuksen rinnalla sisältyy ulkomailla ja aivan erityisesti Pohjois-Amerikassa suoritettua laajamittaista ja tietä viittovaa pioneeritutkimusta, professori VILJO KUJALA.

Metsäntutkimukseemme läheisesti liittyvän kasvitieteellisen tutkimuksen alalla, aivan erityisesti Ahvenanmaalla, esikuvallisen perusteellista tutkimusta suorittanut, kunnianarvoisan Societas pro Fauna et Flora Fennican pitkäaikai-

nen johtomies, monelle metsänhoitajapolvelle ihailusti kasvitieteen opetuksen jakanut professori ALVAR PALMGREN.

Metsiemme puun käytön tutkija ja tuntija, erityisesti sitä selvittelevän laajamittaisen tutkimuksen aluksi avustavana ja sitten johtavana toimeenpanijana arvokkaan työn suorittanut metsätaloustieteemme edustaja, professori VILHO PÖNTYNE.

Maatalous- ja metsäentomologian alalla suurimerkityksisen, kotimaassa ja ulkomailla tunnetun ja tunnustetun, milloinkaan vaivoja väistämättömän elämäntyön suorittanut, valtavan tieteellisen ja yleistajuisen julkaisumäärän nimekäs tekijä, professori UUNIO SAALAS.

Metsätaloustieteellisen tutkimuksemme ja opetuksemme tienraivaajana, tutkimuksen ja opetuksen kehittäjänä, metsätaloutemme edustajana ja arvostettuna toimihenkilönä suuressa maailmanjärjestössä sekä kansainvälisen metsäbibliografian johtomiehenä jakamattoman tunnustuksen osakseen saanut professori EINO SAARI.

Pronssinen Cajander-mitali luovutetaan tunnustukseksi suuriarvoisesta työstä seuraaville Seuran toiminnan alalla ansioituneille henkilöille, jotka vain ajan säästämiseksi sallittaneen ainoastaan nimeltä esittää.

Professori PAAVO ARO
Tohtori E. A. MARTIN HAGFORS
Professori MATTI JALAVA
Tohtori ERKKI K. KALELA
Professori ESKO KANGAS
Professori VALTER KELTIKANGAS
Helsingin yliopiston vararehtori, professori ERKKI KIVINEN
Metsähallituksen ylijohtaja, tohtori MARTTI LAPPI-SEPPÄLÄ
Metsäneuvos tohtori JARL LINDFORS
Professori SULO EMIL MULTAMÄKI
Tohtori ANTERO PIHA
Ylimetsänhoitaja TORSTEN RANCKEN
Metsäntutkimuslaitoksen johtaja, professori RISTO SARVAS
Professori THEODOR WEGELIUS

On behalf of the Society of Forestry in Finland I wish to congratulate the foreign honorary members.

Suomen Metsätieteellisen Seuran puolesta esitän onnittelun kotimaisille kunniajäsenille ja Cajander-mitalin saajille.

* * *

Kunniajäseniksi kutsuttujen ja mitalien saajien puolesta kiitti prof. UUNIO SAALAS seuraavasti:

Pyydän kaikkien tässä tilaisuudessa kunnianosoituksia osakseen saaneiden puolesta lausua mitä hartaimmat kiitoksemme Suomen Metsätieteelliselle Seuralle ja myös tuoda ilmi kiitollisuutemme meille esitetyistä tunnustuksen sanoista.

Olen vakuuttunut siitä, että se työ, jota olemme saaneet suorittaa metsätieteiden ja niitä tavalla tai toisella palvelevien muiden tieteiden hyväksi, on meille itsellemme tuottanut mitä suurinta iloa ja tyydytystä.

Työskentely parhaasta päästä vapaassa luonnossa meille rakkaan ja viihtyisän metsän keskellä on tarjonnut meille usein sanoin kuvaamatonta nautintoa, jos kohta toisinaan vaatinut myös suuria ponnistuksia.

Tiedämme hyvin, että se, minkä kukin meistä on suorittanut omalla sarallaan, on ollut vallan mitätöntä siihen verrattuna, mitä hänen edustamallaan alalla vielä on saavuttamatta, ja että ehkä jo läheisessä tulevaisuudessa paljon siitä, mitä me olemme saaneet aikaan, osoittautuu vanhentuneeksi, aikansa eläneeksi ja kenties suorastaan virheelliseksi. — Mutta tahdomme kuitenkin toivoa, että sittenkin yhteinen asia on meidänkin työmme kautta jossain määrin edistynyt.

Tätä ajatellessani en saata olla palauttamatta mieliimme seuraavia Paavo Cajanderin säkeitä eräässä hänen monumentaalisimmassa runossaan:

»Ja mitä, vaikk'ei työmme suuremp' oisi
Kuin kipunan mi' syttyy sammumaan,
Ja verrata vaikk' eloamme voisi
Meressä yksityiseen pisaraan,
Sun tähtes vaan me käymme riemahdellen
Kuin aalto kesken kuohun hyppiellen
Ja katoamme tuimaan taisteloon.
Mut' sinä, Suomenmaamme tulet rikkaaks'
Ja suureks', mahtavaks' ja mainehikkaaks'.
Jumala synnyinmaata siunatkoon.»

*
* * *

Juhlakokouksessa esitettiin Seuralle tervehdykset valtiovallan, tieteellisten seurojen, tutkimuslaitosten, käytännön metsätalouden ja kansainvälisen metsätieteen puolesta. Valtiovallan tervehdyksenä opetusministeri HEIKKI HOSIA lausui:

Arvoisat Kuulijat

Suomen hallituksen puolesta on minulla ilo ja kunnia tuoda juhlavuottaan viettävälle Suomen Metsätieteelliselle Seuralle valtiovallan tervehdykset ja onnentoivotukset.

Laajat metsämme ovat aina olleet ja ovat yhä huomattavin taloudellinen lähteemme. Maaperämme ja ilmanalamme eivät ole suotuisat laajaperäisen kaupallisen maatalouden tavoitteena pitämiselle. Teollisuutemme on tosin kehittynyt ja kehittyy edelleen myös sellaisten tuotannonalojen kohdalla, jotka eivät välittömästi perustu puun käyttöön raaka-aineena. Koskivoimamme hyväksikäyttö laajenee jatkuvasti ja täysin vailla mineraalirikkauksiakaan emme ole. Kaikki nämä seikat huomioonottaen on tosiasia kuitenkin, että taloutemme edelleen ratkaisevasti perustuu metsiin, niinhyvin maanviljelijöiden tärkeänä lisätulolähteenä kuin myös huomattavien teollisuudenhaarojen raaka-aineena. Suomen Metsätieteellinen Seura on ottanut arvokkaaksi tehtäväkseen metsien ja puun käyttöön liittyvän tutkimuksen ja ohjauksen kehittämisen. Eräässä äskettäin suoritetussa tutkimuksessa on tultu siihen tulokseen, että suuretkaan investoinnit eivät vastaa tarkoitustaan, ellei niihin liity ns. inhimillisen tekijän tehokas hyväksikäyttö, inhimillisen tiedon ja taidon. Tätä tietoa ja taitoa on juhli-va seura viisivuosisikymmenisen olemassaolonsa aikana pyrkinyt jakamaan niille, jotka joutuvat käyttämään ja käsittelemään metsiemme edustamaa pääomaa.

Seura ei kuitenkaan ole rajoittunut vain välittömään hyötytulokseen pyrkivään tutkimustyöhön. Se on merkittävällä tavalla suorittanut myös niisanoakseni puhtaan tieteellistä toimintaa. Metsätieteellisen Seuran työn ansiosta on maamme metsätiede nostettu kansainväliselle tasolle. Eräät metsätieteemme saavutukset ovat tänä päivänä perustavanlaatuisia koko maailman metsätieteessä, kuten esimerkin mainitakseni: metsätyyppiteoria. Useat metsätieteilijämme, tämän seuran jäsenet, ovat kautta maailman tunnustusta ja arvonantoa nauttivia tiedemiehiä. Professori A. K. Cajanderin nimi liittyy varsin läheisesti tämän seuran perustamisvaiheisiin ja maamme metsätieteellisen tutkimuksen historiaan yleensä. Akateemikko, professori Yrjö Ilvessalon nimi on laajalti tunnettu. Professori Eino Saaren asiantuntemusta on niinkään käytetty runsaasti hyväksi ulkomaita myöten. Pienelle kansalle ovat tieteellisen tutkimustyön kansainvälisellä tasolla olevat saavutukset kaksinverroin arvokkaat.

Metsätieteellinen Seura on suorittanut tutkimusta ikäänkuin kahdella linjalla, jotka kuitenkin kiinteästi kuuluvat yhteen ja täydentävät toisiaan. Käytännöllisen metsänhoidon välittömäksi hyväksi tehty tutkimustyö luonnostaan edellyttää pohjakseen ja perustakseen periaatteellista, metsätieteen tieteellisten ongelmien selvittämistä, jotta niille voitaisiin rakentaa jälleen uutta.

Menestykseen Seuran vastainen toiminta, syventykseen ja laajentukoon aina uusille tutkimuksen aloille!

*
* *
*

Tieteellisten seurojen yhteisen tervehdyksen esitti Suomalaisen Tiedeakatemian esimies, prof. VÄINÖ AUER:

Herra Tasavallan Presidentti
Suomen Metsätieteellisen Seuran Herra Kunniapuheenjohtaja
Herra Puheenjohtaja
Arvoisat Seuran jäsenet

Kun Suomen Metsätieteellinen Seura — Finska Forstsamfundet tänään viettää puolenvuosisataista merkkipäiväänsä on minua pyydetty esittämään Suomen tieteellisten seurojen tervehdys. Sanani eivät luonnollisestikaan riitä näinä kiitävinä minuutteina osoittamaan tämän maineikkaan seuran täyttä merkitystä Suomen kansalle, mutta voin vain viitata sen harvinaisen laajaan tutkimustyöhön ja sen jäsenten suureen panokseen tämän maan kulttuuri- ja talouselämässä.

Vaikka Suomen Metsätieteellinen Seura — Finska Forstsamfundet perustettiin vasta 50 vuotta sitten, se on maailman ensimmäinen metsän tutkimukseen kohdistuva tieteellinen seura, jonka juuret menevät, kuten monen muun Suomen tieteellisen seuran, 1800-luvun kansallisen herätyksen aikoihin. Jo v. 1854 Maa- ja metsähallituksen ylitirehtööriksi nimitetty Claes Wilhelm Gylden sekä sittemmin Evon metsäopiston johtaja Anton Gabriel Blomqvist tekivät uraauurtavaa työtä Suomen metsien huollon parantamiseksi ja metsäopetuksen järjestämiseksi, ja eräänä marraskuun päivänä v. 1871 historian professori, runoilija ja suuri isänmaanystävä Zachris Topelius selvitti täpötäydelle auditoriolle metsien merkitystä Suomen kansalle huomauttaen siitä, että muualla maailmassa valtaan päässyt metsien haaskaus on juurtumassa Suomeenkin, jonka kansallispääoman metsät muodostavat.

Siirrymme ajassa vuosisatamme vaihteeseen, jolloin tämän yliopiston ylimmän kerroksen, Senaatintorin puoleisessa oppisalissa, hiljainen ja vaatimaton botaniikan professori Johan Petter Norrlin luennoi pyöreän pöydän ääressä harvälle mutta sitä hartaammalle kuulijakunnalleen. Näiden joukossa istui muita tarkkaavaisempina silloinen nuori botanisti Aimo Kaarlo Cajander. Opettajansa johdolla Cajander loi Suomen metsätyyppiopin, tieteellisen teorian, jolle koko nykyinenkin metsätaloutemme perustuu. Kuka olisi uskonut, että Norrlinin Hämeen salomailla tehdyt puhtaasti teoreettiset kasvimuistiinpanot olisivat an-

taneet aiheen sille systeemille ja siitä kehittyneelle taloudelle, jonka turvin Suomi voi tänäkin päivänä viedä maailman markkinoille tuotteita, joista yli 80 % kuuluu metsätalouden piiriin. Harvoin ovat tässä maassa teoreettinen tiede ja käytäntö saavuttaneet tällaisen yhteistyön ja harvoin on kansallinen tiede voinut antaa niin voimakkaan panoksen kansainväliseen tutkimukseen. Muistuu mieleeni metsätieteellisen tutkimuksemme perustajan, Cajanderin sanat: »Muita jäljittelemällä saamme kyllä myötätuntoa, mutta vasta omintakeisella kansallisella työllä saavutamme muiden kansakuntien kunnioituksen, jota itsenäinen valtakunta ensi sijassa tarvitsee.»

Harvinaisen innokas tutkimus johti pian n.s. kasvutaulujen laatimiseen, joiden pohjalla valtakunnan metsien hoito ja parantaminen on ollut mahdollista. Aika-ajoin suoritettujen valtakunnan metsien arvioinnit ovat suurimman kansallispääomamme kontrollointia, jotta valtakunta ei pääsisi pääomaansa tarvelemään, vaan saisi sen päinvastoin korkoa tuottamaan. Tämän työn vastuun on kantanut Cajanderin oppilas, Yrjö Ilvessalo.

Metsiemme huoltoa koskevat toimenpiteet eivät tulleet hetkeäkään liian aikaiseen. Tiedämme, että maapallon ilmastossa on tapahtunut muutoksia, joiden vaikutuksesta metsät huononevat ja perääntyvät etenevien arojen tieltä. Ne vuorostaan luovuttavat suunnattomia aloja leviävälle aavikoille. Maapallon perin ohut mullasmaa, jonka pieneliöstöstä ja kemiallisista prosesseista koko elämämme riippuu, on nyt jo ikäänkuin repaleinen matto, jota ihminen järjettömästi yhä repii ja särkee siten edistäen autioitumisprosessia. Kun tiedämme, että vain elämä voi luoda uutta elämää, saamme aavistuksen siitä, millaista tulevaisuutta kohden yhä lisääntyvä, mutta tuskin viisastuva ihmiskunta kulkee.

Tässäkin valossa voimme käsittää, kuinka arvokasta koko ihmiskunnalle on se työ, jota metsätieteellisen tutkimuksen piirissä suoritetaan. Samalla kun säästymme kansallispääomamme tarvelemiseltä, olemme myöskin tietoisia siitä, että elämme ihmiskunnan äärimmäisellä raja-alueella, jossa eliökunta käy ankaraa kamppailua pohjoisia voimia vastaan. Metsät loppuvat Lapin tuntureilla ja monet kasvilajit saavuttavat tässä maassa äärimmäiset pohjoisrajansa. Mutta me elämme sovussa luonnon kanssa ja otamme sen oikulliset ja vaaralliset rynnistykset huomioon.

Suomen metsätieteellinen tutkimus on nyt laajentunut valtavaksi virraksi. Yhä lukuisampien tutkijoiden työammioista lähtee vuosittain kasvavassa määrin julkaisuja, jotka vievät viestejä maailmalle energisestä ja tulevaisuuteensa luottavasta kansastamme. Tuskin on enää tieteenhaaraa maassamme, joka ei tavalla tai toisella olisi kosketuksessa metsätieteelliseen tutkimukseemme, ja talouden muotoa, joka ei ammentaisi hyötyä sen tuloksista.

Suomi on ilmasta nähtynä valtavaa metsämerta. Se johtaa ajatuksemme isänmaahan kokonaisuutena, jossa jokaisella kansalaisella on suurimmat velvollisuudet koko kansaa ja maata kohtaan.

Näillä sanoilla on minulla kunnia esittää Suomen Metsätieteelliselle Seuralle — Finska Forstsamfundetille Suomen tieteellisten seurojen kunnioittavat onnitte-
telut ja menestyksen toivotukset.

*
* *

Tutkimuslaitosten puolesta metsäntutkimuslaitoksen johtaja, prof. RISTO SARVAS lausui:

Herra Tasavallan Presidentti
Herra Kunniapuheenjohtaja
Herra Puheenjohtaja
Hyvät Naiset ja Herrat

Tieteellistä tutkimustyötä suorittavat tutkimuslaitokset ovat tieteen maailmassa yliopistojen ja tieteellisten seurojen rinnalla uusia tulokkaita. Vanhimmat tutkimuslaitokset juontavat alkunsa vain vajaan 100 vuoden takaa, kun sitä vastoin vanhimmat yliopistot sivuuttavat jo 800 vuoden iän kunnioitusta herättävää virstan pylvästä.

Tutkimuslaitokset ovat tieteen työssijoina itse asiassa siksi nuoria, että niiden tuskin voidaan katsoa vielä saavuttaneen vakiintunutta sisäistä muotoa; ne monessa suhteessa vielä etsivät itseään. Tieteellä ja tieteellisellä työllä on omat tarpeensa ja välttämättömyytensä, joita ei ole aina vallan helppo sovittaa yhteen niiden hallinnollisten periaatteiden kanssa, joita on välttämätöntä soveltaa tutkimuslaitoksissa, olipa sitten kysymys valtion tai yksityisten hallinnassa olevista laitoksista.

Niiden erikoisten työskentelymuotojen ohessa, joita tutkimuslaitoksissa on kehittynyt ja kehittymässä, on tieteellisellä traditiolla perustavaa laatua oleva merkitys. Tämä traditio, joka on syntynyt ja muodostunut etupäässä yliopistoissa ja tieteellisissä seuroissa, liittyy tutkimuslaitokset monin kunnioituksen, arvonnannon ja kiitollisuuden sitein sekä yliopistoihin että tieteellisiin seuroihin.

Erityisesti tieteellisillä seuroilla on tämän lisäksi tutkimuslaitosten työssä kuitenkin paljon välittömämpi ja käytännöllisempikin merkitys.

Tutkimuslaitoksissa työskentelevät tiedemiehet ovat yleensä ottaneet ensi askeleensa tieteessä tieteellisten seurojen piirissä. Tieteellisissä seuroissa heillä on tilaisuus esitellä tutkimustensa tuloksia alistaen ne julkisen kritiikin kiirastuleen ja tieteellisissä seuroissa he parhaiten tutustuvat toisten tiedemiesten ajatus- ja työtapoihin hankkien täten sen laajemman näkökulman, mikä on välttämätön tieteellisen työn menestykselliselle suorittamiselle.

Tutkimuslaitokset ja tieteelliset seurat eivät olekaan vain kaksi rinnakkain työskentelevää järjestelmää, vaan niiden suhde on paljon läheisempi. Tutkimuslaitosten tutkijat muodostavat varsin olennaisen osan monen tieteellisen seuramme jäsenistöstä, mistä syystä tutkimuslaitokset tuntevatkin tieteelliset seurat hyvin omiksi seuroikseen.

Tänään juhlihan Suomen Metsätieteellisen Seuran 50-vuotistaival on mainehikas luku Suomen tieteen historiassa. Vähäisestä alusta Seura on räjähdysomaisesti kasvanut yhdeksi maamme suurimmista tieteellisistä seuroista, jonka julkaisusarja Acta Forestalia Fennica on laajalti tunnettu eri puolilla maailmaa. Kiitollisina siitä erinomaisen arvokkaasta työstä, minkä Suomen Metsätieteellinen Seura on tehnyt Suomen tieteen ja isänmaan hyväksi, maamme tutkimuslaitokset yhtyvät esittämään Seuralle tänään, Seuran suurena juhlapäivänä, kunnioittavat, ihailevat onnitelunsa ja toivottavat Seuralle mitä parhainta jatkuvaa onnea ja menestystä.

*
* *

Metsähallituksen pääjohtaja N. A. OSARA esitti seuraavan tervehdyksen käytännön metsätalouden puolesta:

On merkille pantavaa, miten varhain metsätieteen merkitys on ymmärretty metsätalouden jokapäiväistä käytäntöä edustavien piirissä. Tästä esimerkkinä voidaan mainita, että v. 1877 perustetun Suomen Metsäyhdistyksen sääntöjen mukaan yhdistyksen ensimmäisenä tehtävänä on »metsätieteen edistäminen, erityisesti oman maan metsäolosuhteiden tuntemista silmällä pitäen». On monia muitakin todistuskappaleita, jotka osoittavat, että metsätieteen merkitys on selvästi tajuttu ajankohtana, jolloin metsätalouden yleiset edellytykset vielä ovat olleet perin kehittymättömät.

Miten tämä on selitettävissä? Luultavasti on ollut niin, että ratkaisemattomat ongelmat ovat suorastaan tulvineet niitä miehiä vastaan, joiden tehtäväksi metsätaloutemme ensimmäisten hapuilevien askeleiden ottaminen on ollut uskottuna. Meidän on helppoa mielessämme kuvitella, millaisia nämä ongelmat ja kysymysmerkit ovat olleet. Kaikki oli luotava alusta, esikuvia oli vähän, kokemukset olivat lähtöisin toisenlaisista olosuhteista. Metsätaloutemme innostuneet rakentajat huomasivat pian, että kestävä perustuksen aikaansaamiseksi tarvittiin järjestelmällistä tutkimusta, metsätiedettä.

Niinpä voimme todeta, että Suomen metsätaloudessa tiede ja käytäntö eivät ole olleet toisilleen vieraita. Päinvastoin, ne ovat käsi kädessä pyrkineet tavoitetta kohti, joka molemmille on ollut yhteinen. Tällä alalla voikin olla vaikeata vetää tarkkaa rajaa tiedemiesten ja käytännön miesten välille. Monet ns. käytännön miehet suorittavat jatkuvasti kokeita ja tutkimuksia merkittävin tulok-

sin, ja toisaalta kuullaan joskus sanottavan, että sellainen metsätieteilijä ei ehkä ole pätevä, jolla ei ole riittäviä juuria käytännössä. Juuri sellainen omalaatuinen yhteenliittymä kuin Suomen Metsätieteellinen Seura, johon kuuluu sekä käytännön miehiä että tiedemiehiä, on mitä parhaiten vastannut metsätalouden erikoisia vaatimuksia Suomen olosuhteissa.

Olojen muuttuessa ja yhä useamman ongelman tullessa ratkaistuksi tai ainakin valaistuksi siinä määrin, että käytäntö on saanut kaipaamaansa opastusta tielleen, ei silti ole käynyt niin, että tiede ja tutkimus olisi alkanut tuntua tarpeettomalta. Yhä uusia ongelmia on noussut eteen, yhä useammin on saatu nähdä, että mitään lopullista totuutta ei ole olemassa. Käytäntö on tuskin milloinkaan odottanut vastauksia niin moniin, erilaisiin ja suuriin kysymyksiin kuin juuri nyt.

Metsätieteen piiri on myöskin laajentunut siitä, millaisena tämän alan ensimmäiset uurastajat sen näkivät. Tuskin on sitä tieteen metoodia, jolla ei olisi josakin muodossa sovellutusta metsään, puuhun, metsässä suoritettavaan työhön, metsän tuotteiden jalostamiseen tai niillä käytävään kaupan kohdistuvassa tutkimuksessa. Eikä ole sitä metsätalouden osaa tai tehtäväpiiriä, jolla ei olisi yhä uusia kysymyksiä esitettävänä. Metsätiedettä yleensä ja erityisesti Suomessa tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan aikaisemmin.

Näissä oloissa on Suomen metsätalouden käytännöllä — jos sellaisesta käsitteestä yksinään voidaan puhua — täysi aihe mitä parhaiten kiittää ja onnitella Suomen Metsätieteellistä Seuraa ja toivottaa sille jatkuvaa, runsasta menestystä.

*
* *

Kansainvälisen metsätieteen edustajana puhui Metsäntutkimusjärjestöjen Kansainvälisen Liiton (IUFRO) kunniapresidentti, prof. ERIK LÖNNROTH:

Herra Tasavallan Presidentti

Herrat Esimiehet

Hyvät Naiset ja Herrat

Mina Damer och Herrar

Mesdames et Messieurs

Vuonna 1890 perustettu Metsäntutkimusjärjestöjen Kansainvälinen Liitto, Skogsforskningsorganisationernas Internationella Förbund, Union International des Instituts de Recherches Forestières esittää, Liiton presidentin MacDonaldin, joka valitettavasti ei voinut saapua tähän tilaisuuteen, toivomuksesta kauttani juhlivalle Suomen Metsätieteelliselle Seuralle kunnioittavimmat onnitelunsa ja onnentoivotuksensa Seuran täyttäessä tänä päivänä 50 vuotta.

Tässä edustamani kansainvälinen Liitto työskenteli ja toimi oman olemassaolonsa ensimmäiset liki neljä vuosikymmentä pääasiallisesti vain keskieurooppalaisten metsäntutkimusjärjestöjen voimalla, mutta vuodesta 1929 lähtien, jolloin Liitto ja sen toiminta perustuksiaan myöten uusittiin ja jolloin erikoisesti pohjoismaat huomattavalla panoksellaan lähtivät mukaan, koki Liitto uuden suuren nousun, joka sitten vuosikymmenestä toiseen, toisen maailmansodan ja muutaman sen jälkeisen vuoden vaatimaa välivaihetta lukuunottamatta, on kasvamistaan kasvanut, Liiton käsittäessä nyt puoli sataa eri valtiota, lähemmä puolitoistasataa metsätieteellistä järjestöä — laitoksia, seuroja ja säätiöitä —, joista 6 suomalaista, ja näiden välityksellä kymmenissä tuhansissa laskettavan metsätiedemiesjoukon.

Under de sista trenne decennierna av Förbundets verksamhetstid har Finland gjort en betydande insats inom det internationella vetenskapliga samarbetet, med representativa krafter deltagit i Förbundets samtliga kongresser samt beklätt ett antal synnerligen bemerkta poster såväl inom de viktiga forskningssektionernas ledning som Förbundets presidium.

Tässä tärkeässä kansainvälisessä yhteistyössä on silloin myös Suomen Metsätieteellinen Seura noussut etualalle Liittoon kuuluvien maitten metsätieteellisten järjestöjen suuressa yhteisössä — sen nimi, sen mittavat julkaisusarjat ja sen merkitykselliset saavutukset tunnetaan ja arvostetaan täten kaikkialla tämän alan laajassa, arvovaltaisessa piirissä.

Mesdames et Messieurs!

La Société Forestière de Suomi-Finlande ayant aujourd'hui le bonheur de célébrer une grande fête solennelle, l'Union Internationale des Instituts de Recherches Forestières se fait un plaisir de présenter à cette Société, avec l'expression de sa considération bien distinguée, ses plus chaleureuses et respectueuses félicitations, ainsi que ses vœux les meilleurs.

*
* *

Juhlakokouksen päätteeksi kunniapuheenjohtaja, prof. YRJÖ ILVESSALO kiitti Seuran puolesta tervehdysten ja onnitelujen esittäjiä seuraavasti:

Arvoisat tervehdysten esittäjät

Hyvät Naiset ja Herrat

Täällä juhlakokouksessa ja jo varhemmin merkkipäivän viettonsa yhteydessä Suomen Metsätieteellinen Seura on saanut vastaanottaa suurilukuisen

määrän tervehdyksiä, menestyksen toivotuksia, adresseja ja lahjoituksia. Näistä kaikista Seura tuntee nöyrää kiittollisuutta ja rohkenee käsittää, että sen A. K. Cajanderin suuresta työstä versoneelle toiminnalle on voitu antaa tunnustusta. Seura tuntee tämän velvoittavan ja kannustavan jatkuvaan ponnistukseen Suomen metsätieteen ja Suomen metsien parhaaksi.

Valtiovallan tervehdyksen ja opetusministerin oman menestyksen toivotuksen Seura on kiitollisesti ja korkealle arvostaen vastaanottanut. Niin kuin kaikki tieteelliset seuramme, Suomen Metsätieteellinen Seura on voinut toimia ja voi tehtävänsä toteuttaa pääasiallisesti vain valtion myöntämän tuen turvin. Kun valtiovallan puolelta voidaan Seuran aikaansaannoksista tunnustuksen sanoja lausua, tuottaa se meille iloa ja tyydytystä. Rohkenemme käsittää sen merkittävää, että niiden yhteiskunnan varojen, jotka valtiolta on Seuralle vuosikymmenien vieressä myöntänyt, voidaan katsoa langenneen otolliseen maahan ja hedelmää kantaneen.

Maamme johtavan tieteellisen seuran, Suomalaisen Tiedeakatemian edustajan tuoma tieteellisten seurojen yhteinen tervehdys on kuin suuren veljen koko veljespiirin puolesta antama kädenpuristus. Se annettiin niin sydämellisin sanoin, niin paljon tunnustusta jakaen ja niin myötämielisin menestyksen toivotuksin, että siitä kädenpuristuksesta kiitollinen vastaanottaja vaikeasti irtautuu. Suomen Metsätieteellistä Seuraa tämä kannustaa pyrkimään parhaansa mukaan olemaan mukana viemässä Suomen tiedettä eteenpäin, osaltaan luomaan tukea elämälle ja toiminnalle maassamme sekä kantamaan kortensa yhteiseen kekoon tieteiden työkentällä maailmassa, niillä kentillä, joilla aineellisiin voimavaroihin perustuva mahti ei ole yksin määräävä.

Tieteellisten seurojen kanssa käsi kädessä toimivien tieteellisten laitosten kaikkea hyvää toivottavasta tervehdyksestä esitämme parhaat kiitokset. Seurat saavat laitoksilta monessa muodossa apuvoimaa ja tukea, runsain mitoin siinäkin muodossa, että seuroissa on yleisesti kantajoukkoon kuuluvina laitosten tutkijoita. Suomen Metsätieteellisen Seuran piirille on tieteellisten laitosten taholta kaivattua apua aina auliisti annettu. Tervehdyksestä kiitettäessä se mielihyvin tunnustetaan.

On sanottava, että melkeinpä jännittäväntä on kuulla, mitä käytännön metsätalouden taholta Seuralle sanotaan. Pyrkiihän metsätieteellinen tutkimustyö ennen kaikkea luomaan perusteita ja menettelytapoja laajalle haarautuvalle käytännön metsätaloudelle. Molemminpuolinen luottamus, neuvonpito ja yhteistyö on, jos missään niin metsien kentällä välttämätön. Tervehdyksestä, joka käytännön metsätalouden puolesta sen johtohenkilön esittämänä Seuralle tuotiin, kuului luottamus, arvonanto ja tunnustus sitä työtä kohtaan, jota Seuran piirissä suoritetaan. Kiitollisina rohkeneemme käsittää sen merkittävää, että Seura on voinut täyttää tärkeintä tarkoituksensa, palvella maamme metsätaloutta.

Suurella ilolla panemme merkille, että Seuralle on katsottu voitavan antaa tunnustusta myös oman maan rajojen ulkopuolelta. Sitä on esitetty useissa tervehdyksissä ennen tätä juhlatilaisuutta ja täälläkin on saatu vastaanottaa tällainen tervehdys.

Laajaksi kehittyneen Metsäntutkimusjärjestöjen Kansainvälisen Liiton, International Union of Forest Research Organizations, kunniamerkin liiton nykyisen presidentin puolesta esittämän juhlan tervehdyksen saaneimme käsittää koko maailman metsäntutkimusta harjoittavien järjestöjen yhteiseksi menestyksen toivotukseksi. Se saatiin vastaanottaa kunnioitetun oman miehemme esittämänä. Hänen objektiivisuutensa tuntien voimme olla vakuuttuneet siitä, että se kuvastaa liiton piirissä vallitsevia ajatuksia. Seura kiittää kunniamerkin ja tulee esittämään kirjellisesti kiitoksensa myös Unionille.

Our honorable foreign guests!

We are particularly glad that we have as our guests distinguished foreign scientists who have wanted to deliver personally the greetings of their universities or institutions and whose presence greatly enhances the dignity of our meeting. We know that behind the cordial words of your congratulations and behind the greeting are famous universities, research institutions and societies. Because of the esteemed name of A. K. Cajander, our Society won numerous friends outside the boundaries of our country from the very beginning. Through the decades, the Society has established valuable relations through the exchange of publications all over the world where forest research and education is being carried on. We presume that the friendly words of acknowledgement found in the greetings indicate that our work is worthy of respect. We dare to believe that your greeting can be regarded as meaning that Finnish forest research has been able to do its bit for the common good of world's scientific knowledge, in a field where material resources are not alone decisive.

Juhlatilaisuutemme nyt päättyessä pyydän saada Suomen Metsätieteellisen Seuran puolesta vielä kiittää Teitä Herra Tasavallan Presidentti, Teitä Herra Opetusministeri, kaikkia Teitä arvoisat kutsuvieraat siitä, että ystävällisesti olette tahtoneet läsnäolollanne kunnioittaa tätä tilaisuuttamme ja siten kohottaa sen juhlavuutta.

Juhlaillalliset

Välittömästi juhlakokouksen päätyttyä siirryttiin Hotelli Seurahuoneeseen, jossa klo 21.30 alkoivat juhlaillalliset. Illallisten isäntänä toimi Seuran uusi puheenjohtaja, metsäneuvos OLAVI LINNAMIES, joka toivotti vieraat tervetulleiksi seuraavin sanoin:

Herra Opetusministeri
Yliopiston Herra Rehtori
Seuramme Herra Perustajajäsen
Herra Kunniapuheenjohtaja
Herrat Kunniajäsenet ja mitalien saajat
Arvoisat Kutsuvieraat
Hyvät Herrat

Perinteiden mukaisesti Suomen Metsätieteellisen Seuran puheenjohtaja vaihtuu vuosittain tänä vuosipäivänä välittömästi vuosikokouksen jälkeen. Alkavan uuden toimintavuoden puheenjohtajaksi valittuna pyydän Seuran puolesta saada lausua Teidät kaikki tervetulleiksi.

Hetki sitten päättyneen juhlakokouksen jatkoksi Suomen Metsätieteellinen Seura on halunnut järjestää tämän iltajuhlan vapaamman seurustelun, mielipiteiden vaihdon ja yhdessäolon merkeissä. Seura on samalla halunnut tänä iltana nähdä täällä joukossaan ystäviään ja tukijoitaan sekä omasta maastamme että kauempaa ulkomailtakin, valtiovallan ja yliopiston edustajat, kunniajäsenensä sekä Cajander-ansiomitalin saaneet ansioituneet tiedemiehet, koti- ja ulkomaiden metsäntutkimuksen, tieteellisten seurojen, metsäteollisuuden ja käytännön metsätalouden edustajat. Seura haluaa lausua ilonsa siitä, että näin moni on voinut saapua mukaan tähän tilaisuuteen.

Rohkea oli professori A. K. Cajanderin 50 vuotta sitten toteuttama ajatus tämän seuran perustamiseksi. Olihan kysymyksessä ensimmäisen puhtaasti metsätieteellisen seuran toiminnan aloittaminen. Metsätalouden merkityksen maallamme huomioon ottaen Cajander piti toimenpidettä kuitenkin välttämättömänä, varsinkin kun tuolloin ei vielä ollut valtion ylläpitämää metsäntutkimuslai-

*Metsäneuvos Linnamies puhuu juhlaillallisilla.
Hänen vierellään opetusministeri Hosia ja prof. Järvi.*

tosta olemassa ja koska metsätaloudeltamme silloin vielä puuttui miltei tyyten tieteellinen pohja, jolle sen olisi tullut toimintansa rakentaa, eivätkä liioin ulkomailla erilaisissa olosuhteissa saavutetut tutkimustulokset, nekin tuolloin vielä niukat, olleet sellaisinaan meidän oloihimme sovellettavissa.

Melkein tyhjästä oli Seuran piirissä virinnyt tutkimustoiminta luotava. Varoja ei aluksi ollut ja jäsenmäärä sekä aktiivisten tutkijain joukko oli ensi vuosina harvalukuinen. Vaikeuksia väistämättä ja vaivoja säästämättä tehtiin kuitenkin työtä Seuran omaksumien päämäärien — maamme metsätieteiden kehittämisen — hyväksi. Cajanderin suuri opettajapersoona kykeni kannustamaan silloista tutkijajoukkoa voimakkaaseen innostukseen Seuran tarkoituksien hyväksi.

Tämä puoli vuosisataa sitten virinnyt tutkijamieli, halu työskennellä maamme metsäntutkimuksen hyväksi, elää yhä Seuran keskuudessa. Alkuvuosien harvalukuinen jäsenistö on kasvanut yli kaksi ja puolisataiseksi joukoksi ja lähes samassa suhteessa on myös aktiivisten tutkijain luku lisääntynyt. Yli 40 000 sivua käsittävien julkaisujen määrä osoittaa omalla tavallaan toiminnan laajuutta. Vaikka maassamme on jo 40 vuotta toiminut valtion ylläpitämä Metsäntutkimuslaitos ja viime vuosina eräitä muitakin samoissa tehtävissä työskenteleviä laitoksia, ei Seura silti ole käynyt tarpeettomaksi. Sillä on jatkuvasti ollut keskeinen asema noiden laitosten ulkopuolella maassamme suoritetun vapaan metsätieteellisen tutkimuksen piirissä. Tehtäviä on paljon ja työkenttä on laaja. Moni ratkaisua vaille oleva kysymys odottaa edelleen selvittäjäänsä. Uupumatta on siksi ponnisteltava eteenpäin päämääränä metsätaloutemme kehittäminen ja tarvittavan tieteellisen pohjan luominen sille. Tähän työhön pyrkii Suomen Metsätieteellinen Seura voimiensa mukaan jatkuvasti osallistumaan. Se taloudellinen tuki, jonka Seura tänä juhlapäivänään on saanut, on omiaan auttamaan tavoitteen saavuttamista.

Uudistan vielä tervetuloitovotukseni. Toivon, että Te viihtyisitte hyvin täällä tänä iltana, paikassa, jolla Seuramme historiassa on jo perinteitäkin. Kokoonnuttiinhan tässä samassa salissa jo Seuran 25-vuotispäivänkin merkeissä neljännesvuosisata sitten.

Ärade utländska gäster, Samfundets Hedersmedlemmar

Å Finska Forstsamfundets vägnar har jag äran att hälsa Eder hjärtligt välkomna till detta tillfälle, vilket Samfundet har önskat anordna som en fortsättning på det nyss avslutade festsammanträdet. Jag hoppas att Ni alla måtte trivas här i afton i tecknet av obunden samvaro och ett fruktbringande utbyte av åsikter.

Sehr verehrte Gäste, Ehrenmitglieder der Gesellschaft

Im Nahmen der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft in Finnland habe ich die Ehre und das Vergnügen Sie zu diesem Abendessen willkommen zu heissen. Unsere Gesellschaft hat dieses Fest als eine Fortsetzung der eben abgeschlossenen Festtagung angeordnet, und hofft dass die Teilnehmer der Tagung unter ungezwungenen Austausch der Meinungen einen gemütlichen Abend erleben werden.

*
* * *

Prof. TH. WEGELIUS puhui ulkolaisille kunniavieraille lausuen Seuran ilon ja ylpeyden nähdä piirissään prof. Dwightin, prof. Mantelin, prof. Morkin ja prof. Streyffertin, ja valittaen että monet kunniajäsenet erilaisista syistä olivat estyneitä seuraamasta kutsua päivän juhliin. Puhuja lausui m.m.

Our Creator has given to scientists the most interesting and responsible, but also the most rich task of life. To scientist there has been entrusted to explain the secrecy of nature and utilization and refining its treasures in fighting of humanity for higher living standard and for happier life. We hope earnestly that this would be realized also by the leading politicians of the nations and the science be turned into blessedness of the human race and connecting link in the international life.

If any branch of science is international, the one is forestry. The wealth of green gold in the world has been divided unevenly, one has been left in shortage, the other provided in abundance. Our duty is, not only to balance these valuable gifts of nature with fairness and economically, but also increase and improve them. Therefore the work field of forester includes, besides the own country, the wide world. All together and hand in hand, regardless of nationality and political opinion, the scientists have to work on that the sources of the green gold not to become exhausted but to help continuing their increased and improved yield.

The forestry of nowadays is a combination of sciences in every prospect. The effective forest economy requires profounding knowledge about the biological process of forest, that the reasonable silvicultural results and the valuable return would be reached and also the wide economical and matematical experience for measuring the yield objectively. Furthermore the forester has to be technically well educated in order to keep in command the various problems arisen from wood supply and transportation.

In the name of the Society of Forestry in Finland may I extend a welcome to you, our honoured quests and members of honour representing the activity of this our wide and manyfold science.

Puheensa lopussa prof. Wegelius kohdisti Seuran henkilökohtaisen tervehdyksen jokaiselle kunniavieraalle ja kohotti maljan metsätieteelle sekä kansainväliselle yhteistoiminnalle ja ystävyydelle.

*
* * *

Puheeseen vastasi ulkomaisten kunniajäsenten puolesta prof. K. MANTEL seuraavasti:

Herr Minister

Meine Damen und Herren

Ich habe die Ehre und grosse Freude, im Namen der von der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft neu berufenen und anwesenden Ehrenmitglieder aus Kanada, Norwegen und Deutschland unseren Dank für die damit verbundene grosse Auszeichnung zum Ausdruck zu bringen.

Wir sind uns bewusst, welche hohe Ehre diese Berufung gerade anlässlich des 50 jährigen Jubiläums der Gesellschaft bedeutet und freuen uns, damit Mitglieder der berühmten finnischen Forstwissenschaftlichen Gesellschaft geworden zu sein.

Die Forstwissenschaftliche Gesellschaft in Finnland hat eine glorreiche Tradition seit ihrer Gründung vor 50 Jahren.

Sie hat ausserordentlich viel zur Entwicklung der Forstwissenschaft in Finnland beigetragen und das finnische Forstwesen ist eng verbunden mit den berühmten Persönlichkeiten, die in der Gesellschaft seit Cajander gewirkt haben.

Ebenso ist aber die Forstwissenschaft der Welt heute schlecht denkbar ohne die grossen Leistungen der finnischen Forstwissenschaft, insbesondere auf dem Gebiete der Waldtypenlehre, der Lineartaxation, der Holzmarktforschung und anderen Gebieten.

Ein halbes Jahrhundert lang hat die finnische Forstwissenschaftliche Gesellschaft die Forstwissenschaft in Finnland gepflegt.

Es ist damit für die Gesellschaft etwa eine halbe Umtriebszeit abgelaufen, aber die wissenschaftlichen Erträge waren nicht kleine »Vornutzungen«, sie waren schon grosse »Hauptnutzungen« mit maximalen geistigen Erträgen.

Unter den heute neu ernannten neuen ausländischen Ehrenmitgliedern, zu denen noch als langjähriges Ehrenmitglied der Rektor der Schwedischen forstlichen Hochschule, Professor Thorsten Streyffert gehört, befinden sich Vertreter vieler Ländern.

Ich weiss nicht, nach welcher Prinzipien die Gesellschaft die Wahl des Ehrenmitgliedes vorgenommen hat. Zumeist vertreten die Ehrenmitglieder Länder mit grossem Waldreichtum und aktiven Holzhandelsbilanzen. Wenn auch Vertreter von Ländern wie Deutschland, die eine passive Holzhandelsbilanz haben, dazu gewählt wurden, so war wohl vielleicht bei meinem verehrten Freund Eino Saari der Gedanke massgebend, dass sich, ebenso wie der Austausch der wissenschaftlichen Erfahrung erfolgt, auch die aktiven und passiven Holzhandelsbilanzen ausgetauscht werden sollen. Erfreulicherweise ergibt sich aber bei dieser Holzbilanz ein positiver Saldo, — ebenso wie hoffentlich auch beim wissenschaftlichen Erfahrungsaustausch.

Die neuen Ehrenmitglieder werden sich nun überlegen, welche Verpflichtungen die Berufung mit sich bringen wird.

Sonst ist ja oft die Regel, dass man zu Ehrenmitgliedern solche Herren wählt, die nicht mehr als a k t i v e Mitglieder mitarbeiten können. Ich glaube, im Namen aller alten und neuen Ehrenmitglieder zu sprechen, wenn ich sage:

Wir wollen nicht passive, sondern aktive Mitglieder sein. Wir glauben, dass die Ehrenmitgliedschaft die besondere Aufgabe mit sich bringt, mit der finnischen Forstwissenschaft zusammenzuarbeiten und ganz besonders den Kontakt

zwischen der finnischen Forstwissenschaft und der Forstwissenschaft unserer Heimatländer zu pflegen.

Eine solche internationale Zusammenarbeit ist das beste Fundament für die weitere Entwicklung der Forstwissenschaft der Erde.

In diesem grossen globalen System der internationalen Kooperation und Koordination ist die finnische Forstwissenschaftliche Gesellschaft ein integrierender Bestandteil, fast möchte ich sagen, ein leuchtender Planet.

Wir wünschen und hoffen, dass die Forstwissenschaftliche Gesellschaft in Finnland in diesem internationalen forstwissenschaftlichen System weiter blühen und wachsen möge im Interesse einer Sylvicultura oeconomica in toto orbi.

*
* *

Puheessaan kotimaisille kunniajäsenille ja Cajander-ansiomitalien saajille seuran sihteeri, apulaisprof. VILJO HOLOPAINEN lausui:

Arvoisat Kunniajäsenet, nyt ja aikaisemmin kutsutut

Arvoisat Cajander-ansiomitalien saajat

Metsätieteemme istutettiin 50 vuotta sitten sanan mukaisesti paljaaseen maahan. Tätä ilmentää jo se, että istuttajaksi oli lainattava botanisti. Kasvuolosuhteet eivät olleet suotuisat: maamme asema oli epäitsenäinen — elettiinhan sortovuosien vaikeata aikaa — tutkimusvaroja oli ylen niukasti, jos ollenkaan.

Olemme usein ihmetelleet sitä, että tieteemme lähti niin ripeästi versomaan näin epäsuotuisalla itämispohjalla. En näe tähän muuta selitystä kuin, että aines oli hyvää. Se tunki itsensä esille kaikista esteistä huolimatta ja kehittyi nopeasti elinvoimaiseksi puustoksi. Varmaan ansio tästä lankeaa myös taitavalle istuttajalle, Seuramme perustajalle, joka itse suoritti ja antoi nuorempien suoritettavaksi joukon imponeeraavia tutkimustehtäviä ja viitoitti siten tien alun.

Pian myös ulkoiset olosuhteet muuttuivat suotuisammiksi. Panemme erityisesti merkille, kuinka maamme itsenäistymisen tiesi entistä lämpöisemmän kasvukauden alkua metsätieteellemme. V. 1917 Seuramme sai pikkuveljen, mutta pian suureksi kasvaneen Metsäntutkimuslaitoksen rinnalleen. Näin yhteisin voimin jatkettiin työtä, ja itsenäisyytemme kaksi ensimmäistä vuosikymmentä kertonvatkin metsätieteemme voimakkaasta noususta.

Tässä suomalaisen metsätieteen luomisvaiheessa näkyy Teidän ainutlaatuisen panoksenne, kunniavieraamme. Joukossanne on niitä, jotka ovat suorastaan panneet alulle alansa tutkimuksen ja yliopistollisen opetuksen maassamme. Vaikeuksia pelkäämättä olette suurilla hengenlahjoillanne ja tarmollanne kaiken ikäänkuin alusta rakentaneet.

On ymmärrettävää, että Te halusitte rikastuttaa metsätiedettämme hakemalla kosketuksia myös lähitieteisiin. Tätä yhteistyötä symbolisoimassa ja siteitä edelleen vahvistamassa näemme täällä kunniavierainamme erittäin ansioituneita maantieteen, meteorologian, maataloustieteiden, kasvitieteen ja entomologian edustajia. Me nuorempi tutkijapolvi osoitamme myös Teille kunnioittavan tervehdyksemme antaen erityisen suuren arvon näin luodulle tieteiden yhteydelle.

Te oivalsitte myös sen, että versova tieteenme tarvitsi nimenomaan alkuvaiheessaan myös kansainvälisiä kosketuksia ja herätteitä. Niinpä Te olettekin määrätietoisesti rakentaneet metsätieteemme kansainvälisiä yhteyksiä. Te olette kuitenkin rakentaneet tiedettämme ensi kädessä kotoiselle pohjalle erehtymättä yksipuoliseen jäljittelyyn. Vain näin menetellen on voinut syntyä se, mitä me itse, mitä muut pitävät suomalaisena metsätieteenä. Uskon, että vain tältä pohjalta toimien metsätieteemme ja sen edustajat ovat voineet saavuttaa sen aseman ja arvonnannon, mikä sillä on kansainvälisellä forumilla ja mitä ilmentää mm. se, että joukossamme on metsäntutkimusjärjestöjen kansainvälisen liiton Altpresident ja kaksi sen tutkimussektoreiden pitkäaikaista puheenjohtajaa. Arvostamme suuresti näitä saavutuksianne.

Tässä vain muutama välähdys Teidän perustavanlaatuisesta työstänne, arvoisat kunniavieraamme, työstä, joka meissä nuoremmassa on herättänyt ihailtavaa arvontoa ja kunnioitusta. Eikä vain meissä tutkijoissa. Olemme saaneet tänä juhlapäivänämme iloita paljosta tunnustuksesta ja sangen arvokkaista lahjoituksista. Panemme sen kaiken kiitollisina merkille. Lienee kuitenkin oikeutettua todeta — muistaen sen realismin, jonka merkeissä taloudellisia yrityksiä johdetaan — että tällainen huomaavaisuus tuskin olisi tullut elinkeinoelämän taholta osaksemme, ellei olisi näyttöä siitä, että jotakin todella konkreettista on saatu aikaan ja että työmme lepää kestäväällä pohjalla. Tässäkin luottamuksessa näen ainakin välillisesti hedelmää Teidän työstänne.

Me nuoremman polven tutkijat muistamme erityisellä kiitollisuudella sen, mitä olette antaneet meille opettajina ja vanhempina, kokeneina kollegoina. Ei ole syytä salata sitä, että emme ole aina ja kaikista tutkimustemme ongelmista samaa mieltä. Mutta eikö näin tule ollakin. Eikö osoita tiettyä elämän merkkiä, että eri mielipiteitä esitetään ja eikö Teillekin tuota tyydytystä se, että olette onnistuneet kasvattamaan oppilaistanne itsenäisiä yksilöitä, jotka toivotavasti voivat antaa jonkin panoksen tieteen kehitykseksi. Meistä tuskin kukaan voi vakavissaan lähteä siitä, että jätämme jälkeemme täysin lopullisia, muuttumattomia tuloksia. Ainoa mitä voidaan toivoa on se, että kukin tutkijapolvi vie edes yhden viittävälän eteenpäin tutkimuksensa sarkaa. Olen jo korostanut sitä, että Te, arvoisat kunniavieraamme, ette ole vain jatkaneet tieteenme kehittämistä, vaan Te olette suorastaan olennaiselta osalta luoneet suomalaisen metsätieteen. Eikä tämä ole vain menneisyyttä, vaan Teidän luomistyönne jatkuu edelleen hedelmällisenä ja uusia tuloksia tuottavana.

On ollut mielestäni perusteltua, että näitä tosiasioita on kerrattu juuri tässä tilaisuudessa, Suomen Metsätieteellisen Seuran 50-vuotisjuhlassa, nyt kun saamme nähdä Teidät suurena joukkona koolla keskuudessamme. Seuramme historia on kirjoitettu pääosaltaan Teidän työllänne ja Te yhdessä Seuramme kunnioitetun perustajan kanssa olette olleet sen perinteitä luomassa. Seuramme on ollut Teille läheinen. Sen toimihenkilönä on ollut mieltä lämmittävää todeta, kuinka olette olleet valmiit toimimaan silloin kun on ollut kysymys Seurastamme ja sen menestyksestä. Samalla kun siitä kiitän, toivon, että tämä yhteys edelleenkin jatkuisi ja että tämä perinne siirtyisi myös nuorempaan polveen.

Arvoisat kunniavieraamme, metsätieteemme perustajapolvi

Suomen Metsätieteellisen Seuran 50-vuotisjuhla on ennen kaikkea Teidän juhlanne. Me juhlan järjestäjät toivomme, että tämä päivä jäisi muistoihinne miellyttävänä keitaana, osoituksena kiitollisuudesta, jota me nuoremmat tunnemme Teitä ja Teidän työtänne kohtaan.

Tähän puheeseen vastasivat kotimaisten kunniajäsenten puolesta prof. EINO SAARI sekä ansiomitalin saajien puolesta prof. S. E. MULTAMÄKI.

*
* *
*

Vanhemman metsätiedemiespolven tervehdyksen nuoremmalle esitti prof. ERIK LÖNNROTH seuraavan puheen muodossa:

Herra Esimies

Nuoret Metsätiedemiehemme

Hyvä Herrat

Mina Herrar

Muutamassa harvassa minuutissa ei minulle annettu teema — puhe nuorille metsämiehille — saata tulla kovinkaan perusteellisesti selvitettyksi. Mutta kenties ei ole tarviskaan, koska olen Yliopistonne seinien välitiloissa jo neljän vuosikymmenen ajan puhunut nimenomaan juuri nuorille metsämiehille.

Saadakseni kuitenkin jotakin perspektiiviä tähän asiaan, yritän maalata eteenme esim. kolme kuvaa vaikkapa puolen vuosituhannen aikamitan varrelta, joita kuvia yhdistäköön vuorostaan jokin, vuosisatojen halki kulkeva ajatussemme luoma heiveröinen säie.

Kaksi vuosisataa sitten kuuluisiksi tulleet »Pietarit», Pietari Kalm ja Pietari Gadd, johtivat Turun Akatemian tiedemiesalkuja niin menestyksellisesti tieteen poluilla, että näitten nuorukaisten käsistä lähti yhteensä kaksi ja puoli sataa (253) väitöskirjaa!

Meille ilahduttavaa ja merkille pantavaa on, että joukossa oli myös metsätiedettä ja -taloutta käsitteleviä tutkimuksia. Nimeän malliksi esim. kolme tällaista teosta:

Agricolan v. 1753 julkaisema väitöskirja oli ikään kuin vähäinen »vorläufige Mittheilung» Olli Heikinheimon vankalle väitöskirjalle v:lta 1915: Kaskiviljelyksen vaikutus Suomen metsiin: sen nimenä oli näet: Ovälderge Tankar om jordens Svedande och kyttande i Finland.

Toinen, Nordlingin väitöskirja v:lta 1757: Oförgripelige Tankar om våra Furu- och Granskogars ömmare vård, tagne af Deras Ålder. — Ihastuttava!

Kolmas, Vidqvistin v:lta 1772: Menlöse Tankar om Bräd-Sågning.

Kiitosta ansaitseva, viehättävä alku sittemmin suureksi kehittyneelle suomalaiselle metsätieteelliselle tutkimustyölle!

Tämä oli ensimmäinen kuvani.

Runsas vuosisata vierähtää — ja tuolla, aikaa kuvaavalla säikeellä me näemme sellaisia nimiä kuin esim. Böckerin mainiolla teoksellaan v:lta 1829: Om skogars skötsel i Norden, jossa hän mm. toteaa metsäpuiden jalostusteorian ydinkysymyksen kirkkaana kuin olisi ajatus lausuttu juuri tänä päivänä; ja toisena, metsätieteemme isän, Anton Gabriel Blomqvistin, suurenmoisen tuotantonsa valossa, joka tuotti hänelle kunniatohtorin arvon meidän Yliopistossamme v. 1897.

Kuluvan vuosisadan puolella seuraa sitten uusi suuri maalaus. A. K. Cajanderin aikaansaama metsätieteen valtaisa läpimurto, hänen oma tieteellisesti loistava ideamaailmansa ja tuotantonsa sekä hänen koulukuntansa panos hänen omana aikanaan ja hänen jälkeensä, mikä aika edelleen hetyttömänä jatkuu. — Korkeimman metsäopetuksen siirryttyä hänen toimenpiteestään v. 1908 Helsingin yliopiston yhteyteen, on syntynyt jo n. 70 väitöskirjaa metsätieteen alalta, ensimmäisenä August Renvallin v. 1912 julkaisema: Die periodischen Erscheinungen der Reproduktion der Kiefer an der polaren Waldgrenze.

Tämän nousun sekä sisäinen voima ehtymättömine idealähteineen ja -rikkauksineen että niille luodut ulkonaiset puitteet ovat niin vankkumattomat, että niiden näköpiirissä on vain uutta lisääntyvää tervettä kasvua ja kehitystä, mutta varmaankaan ei pysähdystä eikä epäröintiä.

Nimenomaan t ä s s ä maailmassa, jota parhaimman aivoituksensa mukaan tukevat juuri tämä nyt juhliava seura, valtiotalta, ihastuttava opinahjomme Helsingin yliopisto, Metsäntutkimuslaitos, mahtava ja voimakas metsäteolisuutemme — niin kuin tänäkin päivänä olemme juuri saaneet tuta — vierellään valtion laajamittainen valistunut metsähallinto, suuret säätiöt ja rahastot, vieläpä koko kansamme semmoisenaan — juuri t ä s s ä, niin henkisesti kuin aineellisestikin voimallisessa miljöössä Te nuoret metsätiedemiehemme parasta-aikaa vaellatte, mitä parhaat työmahdollisuudet ulottuvillanne, ja mikäli vain itse tahdotte ja toimitte, menestyksen taikasauva selkärepuksanne.

Mutta tällä kaikella on myös peräänantamattomat velvoituksensa. Lannistumaton työntahto, totuudellisuus, oikeamielisyys, rehtiys kanssavaeltajijimme nähden, itseluottamus yhtyneenä epäitsekkyyteen ja pyyteettömyyteen, ovat todellisen menestyksen tinkimättömiä pantteja.

Ei liene epäilyksiäkään siitä, etteikö tässä maalaamani kuva sovellu vielä pitkältikin kuluvan vuosituhannen toisellekin puoleen, — muuttuvien olosuhteiden mukaan kuitenkin hiljalleen asiallisesti mukautuvana. Mutta jos ulotutaan ajassa kolmisenkin sataa vuotta eteenpäin, esim. tästä päivästä lukien, niin varmaankin on jo ainakin silloin — siis havittelemani 500-vuotiskauden loppuvaiheissa syytä maalata jo kokonaan uusi, kolmas kuva, asiain silloisista näkemyksistä.

Metsätieteemme, metsätaloutemme ja itse metsämme ovat jo silloin varmaankin ainakin jossain määrin toisenlaisia kuin nyt.

Metsäpuiden rodunjalostus lienee suurelta osaltaan läpiviety — puut kasvavat meilläkin niin että »ratisee». Kaikki puuaine tulee tarkoin talteenotetuksi ja käytetyksi, atomivoimalla ruokittu metsäteollisuutemme valmistaa ennen kuulumattoman hyvää käyttötavaraa puusta, me pukeudumme mitä kestävimpiin ja miellyttävimpiin puukuituvaatteisiin — en nyt tarkoita puupaltoa —, me nautimme tietysti puusokeria ja jalostettu pettuleipä on siihen aikaan mitä herkullisinta purtavaa tällaisilla juhlaillallisilla. — Nollaraja on täysin unohdettu käsite.

Silloiset metsätiedemiehet katselevat meidän aikaisia väitöskirjoja — kenties ei aivan niin huvittuneina kuin mitä me selailimme herra Widqvistin »Menlöse Tankar om Bräd-Sågning» — mutta kuitenkin kenties hiukan toisin kuin mitä me itse nyt teemme kun omiamme pitelemme käsissämme. Erikoismerkitykselliset teoksemme saavat kuitenkin klassillisen teoksen kestävä mainimen — ja samoin tietenkin suuret ideamme ja pätevät teoriamme jäävät silloinkin suureen kunniaan.

Nyky aika, niin äärettömän tärkeä kuin mitä se onkin, eritoten meille itsellemme — teemmehän myös parhaamme, eikä edistystä muutoin syntyisikään —, niin pitkien ajanjaksojen saatossa se on kuitenkin vain omalaatuinen välivaihe, jonka jälkeen taas parempaakin saattaa syntyä. Turhamainen itsehyvyys ja itse-tehostus ei, mikäli sellaiseen lankeaa, ole siis kellekään tiedemiehelle mairittelevaa.

Tällaisin ajatuksin puoleltamme ottakaa Te nuoret kollegamme vastaan rohkaisumme ja arvonantomme — me vanhemmat luotamme Teihin uuden ajan vilpittöminä tienraivaajina uusien tavoitteiden ja uusien saavutusten suurilla ja merkityksellisillä työkentillä!

* * *

Lisäksi puhuivat illallisilla opetusministeri HEIKKI HOSIA, prof. TH. STREYFERT ja prof. T. W. DWIGHT.

Prof. S. A. WILDELTÄ oli tilaisuuteen saapunut seuraava tervehdys:

Message to the Members of the Forestry Society of Finland by Dr. S. A. Wilde of the University of Wisconsin, U.S.A., on the occasion of his nomination as an Honorary Member of the Society.

Gentlemen:

By coincidence of circumstances, this day of April 29 of 1959 marks two memorable occasions in my life. It was exactly 30 years ago that I left Helsinki for the shores of America, and thanks to the kind thoughtfulness of your Society, I am enjoying today an experience which is extremely rare in the life of a forester. For it is almost axiomatic that anyone entering the profession of forestry relinquishes the hope for acknowledgment of his labors.

We, the foresters, sow and plant, but usually we are deprived of the privilege of harvesting the crop. We improve the habitat of our charges, protect them from fire, and help them to grow and reproduce, but we never hear a word of gratitude—for the trees are silent and the language of the fur-and-feather clad inhabitants we do not understand. We utilize to the fullest extent the labors of soil micro-organisms and we trap enormous quantities of the nuclear energy of the sun, but we neither produce miracle drugs nor fire missiles into the interplanetary space. The books and papers we write help to provide shelter, fuel, and clothing for millions of people, yet no one except the members of our group reads our writings.

Under such circumstances, those of us who are fortunate to live long enough to attain a recognition should not forget that many of our colleagues, equally or more deserving, walk their path of life never hearing a word of encouragement.

In accepting the high honor bestowed on me by your Society, I must state that in my particular case I am only an incidental detail in the entire event. By far the major part of the credit must go to the people of Czechoslovakia and of the United States who provided an abode for a weary traveler; to my teachers in the University of Prague; and to my fellow American foresters who accepted me as a full-fledged member of their professional organization. Last but not least, much of my work was inspired by the writings of Finnish students of forest environment.

In the name of all these people and for myself, I thank you from the bottom of my heart.

Kirje- tai sähkötervehdyksen olivat lähettäneet myös muut vasta valitut kunniajäsenet, joilla ei ollut tilaisuutta olla saapuvilla: A. HOWARD GRØN, O. G. KAPPER, ELIAS MELIN, V. M. NIKITIN, ALVAR PALMGREN, NILS SYLVÉN ja W. WITTICH.

*
* * *

Illallisten aikana esiintyivät laulajatar Marja Eskola sekä Ylioppilaskunnan Laulajien kvartetti.

Illan päätteeksi metsäneuvos OLAVI LINNAMIES kiitti puheista ja tervehdyksistä seuraavin sanoin:

Suomen Metsätieteellinen Seura on iloinen siitä, että se tänään on saanut nähdä vierinaan näin arvovaltaisen ja suuren joukon metsätieteen edustajia ja ystäviä sekä omasta maastamme että kaukaa maamme rajojen ulkopuoleltakin. Se antaa uskoa ja luottamusta tulevaisuuteen. Seuralle on myös tänään kohdistettu lukuisissa puheenvuoroissa monia kauniita sanoja. Kaikista näistä haluan seuran puolesta esittää sydämelliset kiitokset. Nämä lämpimät sanat ja tervehdykset ovat seurallemme kannustimena, kun se jälleen nyt viettämämme juhlan jälkeen jatkaa arkista työtään metsien hyväksi.

Finska Forstsamfundet har i dag haft glädjen att som sina gäster från när och fjärran, se en stor och representativ skara vänner och företrädare för forstvetenskaperna. Detta ger oss rätt med förtröstan se mot framtiden. Jag önskar även framföra samfundets djup tack för alla de ord av erkänsla, samfundet i dag fått mottaga. Alla dessa varma ord och hälsningar utgör en sporre för vårt samfund, då det efter avslutad fest fortsätter sin vardagliga gärning till skogarnas fromma.

Die Forstwissenschaftliche Gesellschaft in Finnland hat heute die Ehre, einen grossen und repräsentativen Kreis Freunde und Vertreter der Forstwissenschaften aus Nah und Fern, als Gäste bei sich zu sehen. Dies gibt Vertrauen und Glauben an die Zukunft. Im Nahmen der Gesellschaft möchte ich einen tiefgefühlten Dank für alle die schönen Worte und Grüsse, die der Gesellschaft heute Zuteil gekommen sind, aussprechen. Sie werden für die Gesellschaft ein Ansporn sein, wenn nach diesem Fest die tägliche Arbeit zum Besten der Wälder wieder beginnt.

Publications of the Society of Forestry in Finland:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Contains scientific treatises dealing mainly with forestry in Finland and its foundations. The volumes, which appear at irregular intervals, generally contain several treatises.

SILVA FENNICA. Contains essays and short investigations mainly on forestry in Finland. Published at irregular intervals.

Die Veröffentlichungsreihen der Forstwissenschaftlichen Gesellschaft in Finnland:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Enthalten wissenschaftliche Untersuchungen vorwiegend über die finnische Waldwirtschaft und ihre Grundlagen. Sie erscheinen in unregelmässigen Abständen in Bänden, von denen jeder im allgemeinen mehrere Untersuchungen enthält.

SILVA FENNICA. Diese Veröffentlichungsreihe enthält Aufsätze und kleinere Untersuchungen vorwiegend zur Waldwirtschaft Finnlands. Sie erscheint in zwangloser Folge.

Publications de la Société forestière de Finlande:

ACTA FORESTALIA FENNICA. Contient des études scientifiques principalement sur l'économie forestière en Finlande et sur ses bases. Paraît à intervalles irréguliers en volumes dont chacun contient en général plusieurs études.

SILVA FENNICA. Contient des articles et de petites études principalement sur l'économie forestière de Finlande. Paraît à intervalles irréguliers.

Helsinki 1961. Uudenmaan Kirjapaino O.Y.